

www.artgeni.ge

ARTGENE

ფესტივალი / FESTIVAL 2016 №8

UDC (უაჯ) 7.079(051.2)
ა-835
A-86

რედაქტორი:
თამარ მელიქიშვილი

ჟურნალისტი:
ნუცა ერისთავი

დიზაინერი:
ნია მშვიდობაძე

ფოტო:
გიორგი ბარამიძე
მარია ლანევსკი

თარგმანი:
დალი ბაგრატიონ-გრუზინსკი

Editor:
Tamar Melikishvili

Journalist:
Nutsa Eristavi

Designer:
Nia Mshvidobadze

Photo:
Giorgi Baramidze
Maria Lanevski

Translation:
Dali Bagration - Gruzinski

tel: +995 32 91 70 78,
tamro@artgeni.ge,
artgene@artgeni.ge,
www.artgeni.ge

საავტორო უფლებები დაცულია. ჟურნალში გამოქვეყნებული მასალების გამოყენება რედაქციის ნებართვის გარეშე აკრძალულია. ევარტალური ჟურნალი არტ-გენი.

4 - 15

„არტგენი 2015“ მოგზაურობის
მარშრუტი
“ART-GENE 2015” PLAN FOR THE
TRIP

24 - 27

ერთხელ ბიბლიოთეკაში
ONCE IN THE LIBRARY...

33 - 37

გალერეა 27
GALLERY 27

42 - 45

წიგნის მუზეუმი
MUSEUM OF BOOKS

51 - 53

„არტგენი 2016“ პროგრამა
“ART-GENE 2016” PROGRAM

16 - 23

ოსტატები
MASTERS

28 - 32

მხატვარი
ლევან მოსიაშვილი
ARTIST
LEVAN MOSIASHVILI

38 - 41

მოხატული ისტორიული
დოკუმენტები

PAINTED HISTORIC
DOCUMENTS

46 - 50

საოჯახო არქივი
დიმიტრი გულისაშვილი
FAMILY ARCHIVE
DIMITRI GULISASHVILI

Art
ბენი

Art შინა

Genee

REGIONS

IMERETI - SIMONETI

28 JUNE

KARTLI - SURAMI

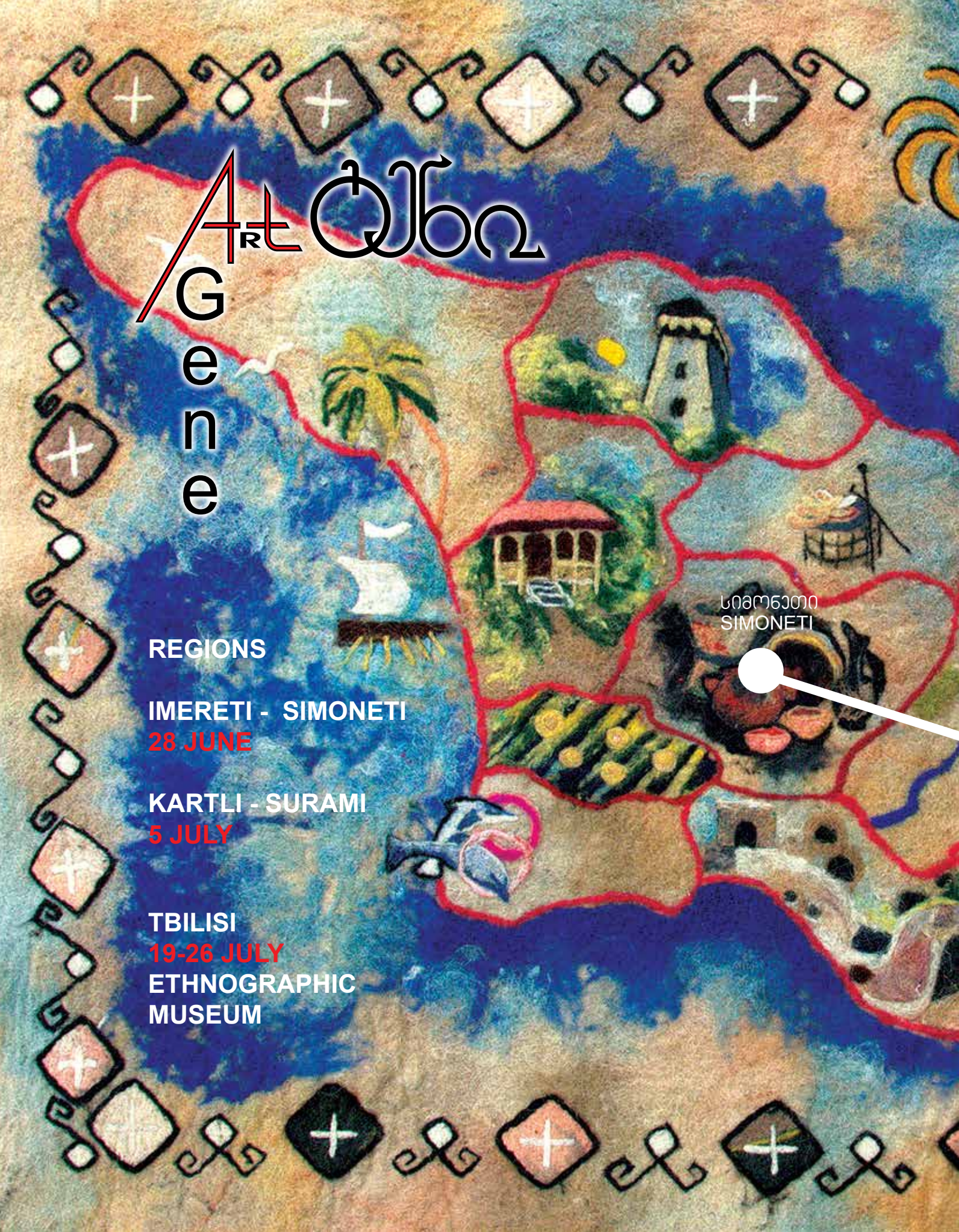
5 JULY

TBILISI

19-26 JULY

ETHNOGRAPHIC
MUSEUM

სიმონეთი
SIMONETI

მომზადებულია ფაქტობრივად არსებთან ერთად
THE TRIP WITH ART-GENE

2015

რევიონები

იბარეთი - სიმონეთი
28 ივნისი

ქართლი - სურამი
5 ივლისი

თბილისი
19 - 26 ივლისი
ეთნოგრაფიული
მუზეუმი

სურამი
SURAMI

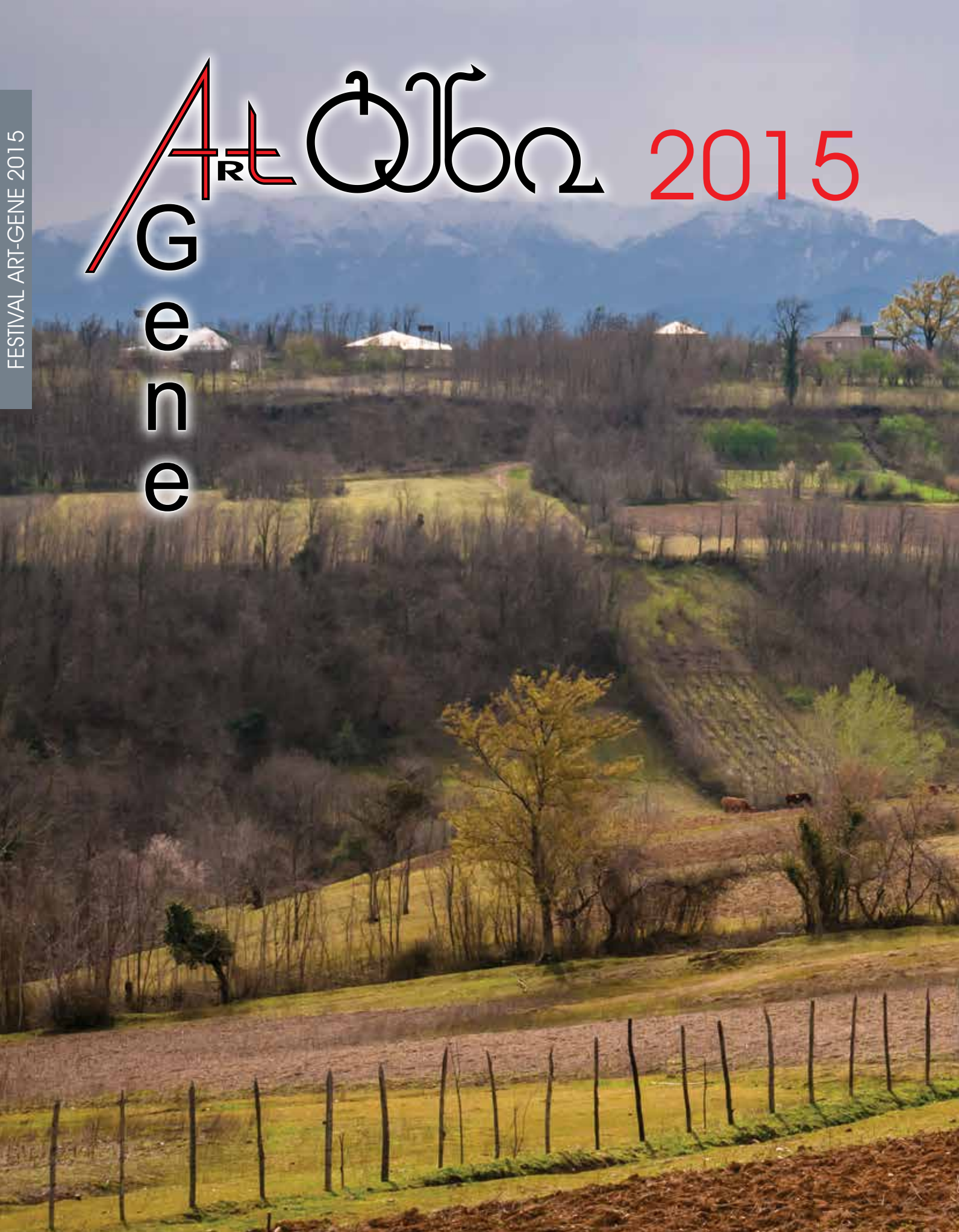
თბილისი
TBILISI

Art
ბიტი

საქართველო - რიტა თოლიაშვილი (ფელა)
Georgia - Rita Toliashvili (felt)

FESTIVAL ART-GENE 2015

Art Գեն 2015

არტ-გენი იმერეთში ART GENE IN IMERETI

ღავით ულდიაშვილის სახლმუზეუმი

ღავით ულდიაშვილი 1862 წლის 29 აგვისტოს თერჯოლის რაიონში, გაღარიბებული აზნაურის ოჯახში, სოფელ სიმონეთში დაიბადა. მან წარჩინებით დაამთავრა ყივვის სამხედრო გიმნაზია და 1880 წელს მოსკოვის მე-3 სამხედრო სასწავლებელშიც ჩააბარა. ორი წლის სწავლის შემდეგ 1882 წლიდან ბათუმში, სამხედრო სამსახურის უფროსად გაამწესეს. სწორედ ბათუმში ჩასვლას უკავშირდება ულდიაშვილის საზოგადოებრივ-კულტურული მოღვაწეობა, მისი ჩართვა ქართული ჟურნალ-გაზეთების ცხოვრებაში, მათ განვითარებაში.

1882 წელს ღავით ულდიაშვილმა პავლე მაჭავარიანის ქალიშვილი მარიამი შეირთო ცოლად.

ულდიაშვილის პირველი მხატვრული თარგმანები 1885 წელს ჟურნალ „თეატრში“ დაიბეჭდა, 1893 წელს კი ჟურნალ „მომამბეში“ გამოქვეყნდა მისი პირველი მოთხრობა „შერისხვა“.

ულდიაშვილის შემოქმედების მთავარი თემა იმერეთის გაღარიბებული „შემოდგომის აზნაურების“ ცხოვრების აღწერა გახლდათ, ულდიაშვილის აზრით გაღარიბებული აზნაურების თავმომწონეობა სრუ-

ლიად არ შეეფერებოდა რეალურ ვითარებას. ავტორი სევდანარევი უომიურობით აღწერდა იმდროინდელ მდგომარეობას, სწორედ მისმა „ცრემლიანმა სიცილმა“ გამოარჩია ის ხვა მწერლებისაგან და სწორედ მისმა წერის ორიგინალურმა სტილმა შეაყვარა მკითხველს მისი შემოქმედება.

„ირინეს ბედნიერება“, „ღარისპანის გასაჭირი“, „უბედურება“, ეს ის პიესებია სადაც ღავით ულდიაშვილმა ჩვეული სტილით ტრადიციული თემცა ამავე დროს ღიმილის მომგვრელი უმწეო მდგომარეობაში ჩავარდნილი აზნაურების სევდიანი რეალობა აღწერა.

ღავით ულდიაშვილი 1931 წლის 24 აპრილს სოფელ სიმონეთში გარდაიცვალა, თბილისიდან გაგზავნილმა მწერალთა დელეგაციამ იგი 27 აპრილს თბილისში, მთაწმინდის მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონში გადმოასვენა.

სწორედ სოფელ ზედა სიმონეთმა უმასპინძლა 2015 წელს ფესტივალ არტ-გენის რეგიონალურ ნაწილს. თუ დასავლეთისკენ გაემართებით ყველას გირჩევთ შეიაროთ და მოინახულოთ ეს არაჩვეულებრივი ადგილი.

DAVID KLDIASHVILI'S MUSEUM

David Kldiashvili was born on August 29 of 1862 to an impoverished noble family in Terjola region, village Simoneti. He has graduated from Kiev military gymnasium and in 1880 completed his studies in #3 military school of Moscow. Since 1882, he was designated on the post of the head of the military service in Batumi. Kldiashvili's social and cultural activities are connected to the visit in Batumi; he was engaged in the life of Georgian magazines and newspapers and their development.

Kldiashvili's first translation was published in 1885 in magazine "Theatre", while his first novel "Denunciation" was printed in 1893 in the magazine "Moambe".

The main topic of Kldiashvili's work was the description of lives of poor noblemen of Imereti, so called "Noblemen of Autumn". In his view, the pride they had did not correspond to the existing environment. The author describes the life of that time with comic elements and sadness. Exactly the "tears mixed with smile" distinguished him from other writers, and exactly his original style of writing made his readers loves his work.

"Irine's Happiness" and "The Misfortunes of Darispan", "calamity" – these are the plays, where Davit Kldiashvili illustrates poor living conditions of noblemen with his usual tragic style, which brings smile at the same time.

David Kldiasvhili died on April 24 of 1931 in the village Simoneti. On April 27, the delegation of writers sent from Tbilisi buried him in The Mtatsminda Pantheon of Writers and Public Figures in Tbilisi.

The village upper Simoneti hosted the regional part of Art-Genie Festival in 2015. Unforgettable concert of Georgian folk songs was held on the territory of David Kldiashvili's museum. The samples of Georgian handcrafts were exhibited. If you are planning to visit the West side of our country, we suggest you to visit this marvelous place.

FESTIVAL ART-GENE 2015

Art gene in Simoneti

ART GENE 2015

FESTIVAL ART-GENE 2015

არტ-გენი სურამში
ART GENE IN SURAMI

Art Gene თბილისი 2015

თბილისი

19 ივლისი - 25 ივლისი

ეთნოგრაფიული მუზეუმი

TBILISI

19 JULY - 25 JULY

ETHNOGRAPHIC MUSEUM

ზაზა და ლაშა ავალიანები

და ფესტივალის სტუმრებს.

მამა, ზაზა ავალიანი: დანების ყეთება 25 წლის წინ დავიწყე, თავიდან იარაღის სიყვარულით, ინტერესის გამო, შემდეგ კი დროსთან ერთად ძირითად საქმიანობად მექცა. ამ დროისთვის უამრავი ეგზემპლარული მაქვს შექმნილი, ნამუშევრების დიდი ნაწილი არა მხოლოდ ჩვენი ქვეყნის, არამედ სხვადასხვა ქვეყნების მფლობელობაშია. აღსანიშნავია, რომ ჩვენი დანები მხოლოდ მშვიდობიანი მიზნებისთვის მზადდება, ძირითადად უფრო პირადი კოლექციის გასამდიდრებლად ან საჩუქრად.

ლაშა ავალიანი: თავიდან ეს საქმე მეც სხვადასხვა იარაღის სიყვარულით წამოვიწყე, ალბათ მამამ დიდი როლი ითამაშა, მის შემხედვარეს ინტერესი უფრო და უფრო მიღვივდებოდა თავადაც გავმხდარიყავი თანამონაწილე ამ გამორჩეული იარაღების შექმნაში. მას შემდეგ რაც ხელობას სრულყოფილად დავუეფლე და ჩემი ნამუშევრებიც ისეთი გამოდიოდა, როგორც ჩაფიქრებული მქონდა დანების მეგობრებში გაჩუქება დავიწყე, რაც ძალიან აბედნიერებდა მათ. სამწუხაროა, რომ უფრო და უფრო ცოტა დრო მრჩება ჩემი საყვარელი საქმიანობისთვის, სხვადასხვა ქვეყნებში სამსახურეობრივი მივლინებების, ჩემი მოუცლელობის გამო, ძირითადი საქმიანობა ისევ მამამ გადაიბარა.

ჩვენ მიერ შექმნილი ყოველი დანა ერთ ეგზემპლარად იქმნება და არასოდეს მეორდება. წინასწარი ესკიზის შექმნისა და დეტალების გამოჭრის მერვეც, უშუალოდ მუშაობის პროცესში ხდება დანის ფორმის კორექცია ეს კი თავისთავად განაპირობებს იმ შედეგს რომ ყოველი დანა მუშაობის პროცესში იღებს საბოლოო სახეს, ასეთი დანა ნამდვილად ხელოვნების ნიმუშია, რაც მეტ შარმსა და ინდივიდუალობას სძენს ჩვენს იარაღებს. სწორედ ინდივიდუალობა განასხვავებს ჩვენს ნამუშევრებს იმ მრავალ-

MASTERS

2009 წლიდან არტ-გენის ყოველწლიურ ფესტივალს მეთაურად მამა-შვილი ზაზა და ლაშა ავალიანები შეუერთდნენ. მათი ხელნაკეთი, დასაკეცი და დაუკეცავი დანები მამაკეცებსა და ქალბატონებში თანაბარ ყურადღებას იქცევდა. ავალიანების კიდევ ერთი ოჯახის წევრი, ლაშას უმცროსი ძმა რუზი დიდი სიყვარულითა და ენერგიით წარუდგენდა საკუთარი ოჯახის შემოქმედებას დამთვალიერებელს. საჩვენებლად ფრთხილად ხსნიდა ერთმანეთისგან სრულიად განსხვავებულ სხვადასხვა მასალაში შესრულებულ დანას და ჩაქეცვის ორიგინალურ ხერხზე, მამის გამოგონებაზე უყვებო-

ტირაქიანი ნაწარმისგან, რომელიც ათასობით იბეჭდება სხვადასხვა ფაბრიკებში.

დანის ჰირებისთვის ვიყენებთ, როგორც არსებულ მზა ფოლადის მასალებს, ასევე ჩვენი მეგობრების მიერ თავიანთ სამჭედლოებში გამოჭრილ ან ლუმელში ჩამოსხმულ ფოლადსა და დამასკოს ფირფიტებს.

დანის ჰირისათვის გამოყენებული ფოლადის სიმტკიცე სხვადასხვაა და 57-63 (ღჩ) დიაპაზონში მერყეობს. იგი დამოკიდებულია გამოყენებული ფოლადის მასალასა და დანის დანიშნულებაზე.

დანის ტარად გამოიყენება მხოლოდ ნატურალური მასალები, როგორებიცაა: ძვირფასი ხის მერქანი, შინაური და გარეული ცხოველების რქები, მამონტის ეშვები და

ზღვის ძუძუმწოვრების ჯბილები. დამკვეთის გემოვნებისა და ნაქეთობის ფასის მიხედვით ხდება დანის შემკობა, დეკორირება. ყველა დანა იქმნება განსხვავებულ, ინდივიდუალურ სტილში. შესაძლებელია ნახატის ზოგიერთი ნაწილის მოოქროვებაც.

ზაზა ავალიანი: ჩვენი დანები შემდეგი წარწერით იცნობა: "ლომი ქლანჭებით იცნობა" - რაც ვფიქრობთ ყველაფერი გამორჩეულისა და წარმატებულის სიმბოლოა და მეორე "ეძიე, ჰპოვე და უკან არ დაიხიო", ჩემი საყვარელი დევზი, რაც ვგონებ თქვენთვისაც არ უნდა იყოს უცხო. დანარჩენს თავად ჩვენი დანები გეტყვიან, ჩვენ მხოლოდ გაგვიხარდება თუკი ისინი თქვენი მეგობრებიც გახდებიან.

ZAZA and LASHA AVALIANIS

Since 2009, armourers Zaza and Lasha Avalianis, a father and son, have joined annual festival of Art Gene. Their handmade, folding and fixed blade knives grabbed equal attention among men and women. One more member of the Avaliani family, Lasha's younger brother Rezi, introduced his family creation to the visitors with great happiness and energy. He carefully demonstrated knives made of various materials and original ways of locking and was retelling about father's inventions to the guests of the festival.

Father, Zaza Avaliani: I started making knives 25 years ago. At the beginning, this was due to my love and interest towards arms, later it became my main activity. By this time, I have already made numerous exhibits. The majority of them are under the ownership of Georgia and other countries. It shall be noted that, our knives are made only for peaceful purposes; mainly, they are made to enrich private collection or to be presented to someone.

Lasha Avaliani: At the beginning, I also started this activity because of my love towards various arms. Perhaps, my father played an important role in it; when looking at him, my interest in becoming a participant of creating these peculiar

arms was gradually increasing. After sufficiently studying the handwork and making sure that my works were made in the way I intended to, I started presenting the knives to my friends. The mentioned gifts made them happy. Unfortunately, I have

less time for my favourite activities due to business trips and lack of time; the main work is still done by my father.

Each of our knives is made in a single copy and is never repeated. After drafting preliminary sketches and designing all the details, the correction of the shape of the knife is carried out in the course of the work process. The mentioned results the fact that the final look of each knife is formed in the work-

ing process. These kinds of knives represent a piece of art and give our arms more charm and individual look. The mentioned individuality differs our works from multi-copy products, which are made in thousands of copies in various factories.

For the blades, we use ready steel materials, or sometimes our friends provide us with the steel carved in their smithy or made in their furnace, Damascus plates are often used by us too. D

The solidity of steel used for blades ranges between 57-63 The mentioned is depended on used material and the function of knives.

დალი მიქლაძე

MASTERS

ლავიბადე 1973 წელს, დავამთავრე თბილისის სა-ხელმწიფო უნივერსიტეტის, ჯავახიშვილის ენების განყოფილებას. ზუსტად 40 წელი ვიმუშავე ზემო ალვანის სკოლაში, ამჟამად უმუშევარი ვახლავართ. რაც შეეხება ჩემი ხელსაქმით დაინტერესებას, ამას საფუძველი გაჭირვების წლებში დაედო, როცა ეკონომიურად ყველას გვიჭირდა ჩემმა დამ, მარინამ ქსოვა დაიწყო, რაც ოჯახის შემოსავლის წყაროდ იქცა.

სკოლაში მუშეუმი გვქონდა, რომელსაც მამას შემდეგ ჩემი და ხელმძღვანელობდა.

მამაჩემი ილია მიქლაძე, სამხატვრო აკადემიის პირველი გამოშვების სტუდენტი გახლდათ. პენსიაზე გასვლის შემდეგ 1968 წელს, თავის მეგობართან, გიგო ცისკარიშვილთან ერთად ეთნოგრაფიული მუშეუმი-სკოლა დააარსა. სწორედ ამ სკოლაში, მამას შემდეგ მუშაობა ჩემმა დამ დაიწყო, სადაც დაზგაზე ქსოვა და სხვადასხვა ხელსაქმე ისწავლა. ცოტახანში მეც შევეურთდი. ცოდნა ძალიან გამოგვადგა, შემდეგ ჩავერთეთ ნინო ყიფშიძის მაცყლის დამუშავების პროექტში, შევისწავლეთ ტექნოლოგია და სერტიფიკატებიც მივიღეთ. აი ასე თანდათან დავინტერესდით ამ საქმით, მუშაობის დროს უამრავი იდეა წამოვიდა, ხელსაქმე პროფესიად გვექცა, რომელიც დღემდე პურს გვაჭმევს.

ჩვენ მე-19-ე საუკუნის

60-იანი წლების ისტორიული, წინაპრებისგან დატოვებული სახლი გვქონდა, რომელიც სიძველესა და იმის გამო, რომ დიდ რესტავრაციულ სამუშაოებს საჭიროებდა მოგვიწია დამლა. წამოვიდა იდეა, რომ გამოგვენახა სახსრები და სახლი სხვა ადგილზე აგვეშენებინა. ყოველთვის გვინდოდა ეს სახლი შემეცნებითი სახლის, კულტურული ცენტრის, ტრადიციული ხელსაქმისა და სამზარეულოს კერად გვექცია.

ეს ძალიან დიდი ისტორიული წარსულის მქონე სახლია, ამ სახლის წინაპარი, ჩვენი პაპის ძმა, შვეიცარიაში სწავლობდა და ქიმიკოსის პროფესიას ეუფლებოდა. ერთ-ერთი კათედრის პროფესორს სიძეობა, ქალიშვილის ხელი შეუთავაზებია. ჩვენს წინაპარს დასაფიქრებლად დრო უთხოვია. მამიდის მონათხრობით ვიცით, რომ პაპს მაშინვე ალვანის ორღობე წარმოუდგენია, მთიდან წამოსული ძროხა და ცხვარი და მალევე უარი უთქვამს შემოთავაზებაზე. სწავლის დასრულების შემდეგ ჩამოსულა და ტიბაანში დასახლებულა, სადაც დღესაც მისი შთამომავლები ცხოვრობენ.

წინაპრისგან გადმოცემულ სახლთან დაკავშირებით უამრავი გეგმა გვაქვს, თუმცა უსახსრობის გამო ჯერ წინ ვერ მივდივართ. არ ვკარგავთ იმედს, რომ სახსრები გამოგვიჩნდება.

DALI MIKELADZE

I was born in 1973. I have graduated from Tbilisi State University, the faculty of Caucasian languages. I have worked for Zemo Alvani School for exactly 40 years, at present, I am unemployed. As for the handicraft, I got interested in the mentioned field during the years, when there was poverty in our country and everybody was in economical hardship. That time, my sister Mariam started knitting; the mentioned activity became the source of income for our family. We had a museum at school; after my father, my sister took management over it.

My father, Ilia Mikeladze was the first graduate of the Academy of Art. In 1968, after retirement, he founded ethnographic museum-school together with his friend, Gogi Tsiskaridze. After my father, my sister started working in the mentioned school. Here, she studied loom knitting and various handicraft. Some time later, I joined my sister. The knowledge helped us a lot; after some time, we joined in Nino Kipshidze's wool processing project – we studied the technology of work and received certificates. That is how we gradually got interested in this job. In the course of the work, we had a lot of new ideas; the handicraft became our profession, which represents the source of our income till present.

We had a house inherited by historic ancestors of 60s of the 19th century. Due to its ancient origin and the fact that it needed serious rehabilitation works, we had to dismantle it. There was an idea to attract some funds and build the house on another place. We always wanted this house to become the centre of education, culture and traditional handicraft. The mentioned house has a long history; the ancestor of this house, the brother of our grandfather, studied chemistry in Sweden. One of the professors offered him to become his son-in-law; marry his daughter. Our ancestor asked him for some time for consideration. As our aunt was retelling us, he immediately imagined Alvani lane; cows and sheep coming down from the mountain, and he quickly rejected the offer. After completing the studies, he returned to the homeland and settled in Tibaani, where still live his descendants.

We have numerous plans regarding inherited house. However, due to lack of funds, we are not able to implement any of them. We do not lose hope that one day we will be able to obtain some funds to make our dreams come true.

თორნიკე ლოხუმაიძე

ახმეტის რაიონი სოფელი ზემო ალვნი. 15 წლის.

5-6 წლის წინ 8-9 წლის ვიქნებოდი, როცა დედამ გამაცნო გარმონი, დროსთან ერთად ინტერესი გამიღვივდა და მას შემდეგ არც ერთი დღე არ მახსოვს ამ საყრავის გარეშე. დედა 4 წლის ყოფილა, პირველად მეზობლის გარმონზე მელოდია რომ აუნყვია, გახარებია მამას და საჩუქრად საყუთარი უყიდა. ბებიაჩემიც უყრავდა, შეიძლება ითქვას, რომ ეს საყრავი ოდითგანვე პოპულარობით სარგებლობდა ჩვენს ოჯახში.

ძირითადად ტრადიციულ, ქართულ მოტივებზე ვუყრავ. ქართული გარმონი განსხვავებულია, ულავიშები ნაკლები აქვს, არ გაგიშვებს უცხოური მელოდის აწყობას. ჩვენს გარმონზე მხოლოდ ტრადიციული, თუშური მელოდეები იყრება.

TORNIKE LOKHUMAI DZE

The village Upper Alvni of Akhmeta region. 15 years old.

5-6 years ago I was 8-9 years old, when my mother introduced me to the Georgian traditional musical instrument accordion. Over the time, my interest towards this instrument was increasing, and now I cannot imagine even one day without it. My mother was 4 years old when she played this instrument for the first time; it was at neighbors' house. Her father was so happy that he bought the instrument for her. My grandmother played accordion too. It can be said that the mentioned instrument was quite popular in our family.

Mainly, I play Georgian traditional music. Georgian accordion is different from others; it has less buttons and will not allow you to play foreign melodies. You can play only traditional melodies from Dusheti.

ერთხელ, ბიბლიოთეკაში...

დიდი ხანია, საქართველოს პარლამენტის ეროვნული ბიბლიოთეკა თავშეყრის მიმზიდველ და პრესტიჟულ ადგილად იქცა არამხოლოდ წიგნის მოყვარულებისთვის, არამედ, ზოგადად, კულტურითა და ხელოვნებით დაინტერესებული ნებისმიერი ადამიანისთვის თუ, უბრალოდ, ცნობის-მოყვარე ტურისტისთვის. აქ უამრავი დარბაზი და კუთხე ფუნქციონირებს იმისთვის, რომ ყველა ინტერესის მქონე ნებისმიერი ასაკის ადამიანი თავშესაქცევს მიაგნოს.

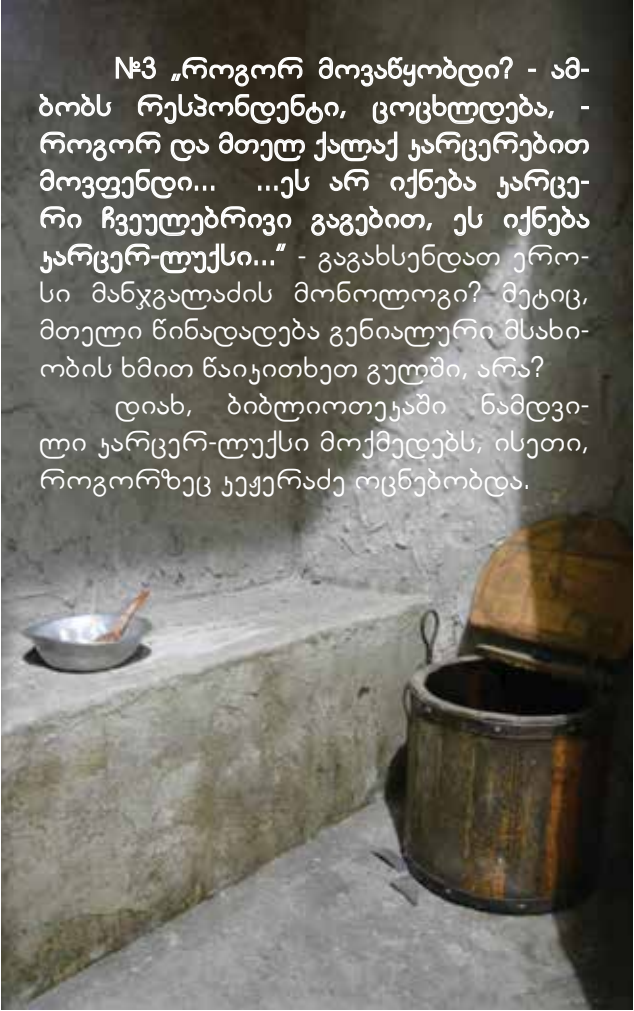
№1 თუკი ეროვნულ ბიბლიოთეკასთან მოხვდებით, აუცილებლად აღითქმება ადმინისტრაციული კორპუსის საგამოფენო დარბაზში.

იმის გამო, რომ აქ ღონისძიების ან გამოფენის ჩატარება ყველასათვის უფასოა,

წლის ნებისმიერ მონაკვეთში, ნებისმიერ დღეს, შეიძლება, სხვადასხვა მხატვრის ექსპოზიციას წააწყდეთ და ისიამოვნოთ. დარბაზში გამოფენილია ქართველი და უცხოელი თანამედროვე მხატვრები, მოქანდაკეები და სახვითი ხელოვნების სხვა დარგების წარმომადგენლების ნამუშევრები.

№2 ჯერჯერობით თვალსაა მოფარებული უნიკალური პირველი კორპუსის ფოიე.

მისი ჭერი გამოჩენილი პოლონელი მხატვრის, ჰენრიხ ჰრინევსკის მიერაა მოხატული და ამის უნახავად ბიბლიოთეკიდან წასვლა, არ შეიძლება. რამდენიმე თვეც და ფოიე გაიხსნება უკვე როგორც ამიერკავკასიაში ყველაზე დიდი წიგნის მუზეუმი.

№3 „როგორ მოვანჭობდი? - ამბობს რესპონდენტი, ცოცხლდება, - როგორ და მთელ ქალაქს კარცერებით მოვფენდი... ..ეს არ იქნება კარცერი ჩვეულებრივი გაგებით, ეს იქნება კარცერ-ლუქსი...“ - გაგახსენდათ ეროსი მანჯგალაძის მონოლოგი? მეტიც, მთელი წინადადება გენიალური მსახიობის ხმით წაიკითხეთ გულში, არა? დიას, ბიბლიოთეკაში ნამდვილი კარცერ-ლუქსი მოქმედებს, ისეთი, როგორზეც ჟეჟერაძე ოცნებობდა.

№4 აქამდე არ აღმინიშნავს, რომ ბიბლიოთეკაში აუცილებლად ბავშვებთან ერთად უნდა მოხვიდეთ?

აქ საბავშვო კუთხეც მოქმედებს. მესამე კორპუსში შეხვალთ, გახვალთ მარო მაცაშვილის სახელობის ბაღში და იქ, ერთ პატარა და მყუდრო ოთახში ბავშვებს უკვე ბიბლიოთეკის თანამშრომლები გაართობენ - წიგნები, გასაფერადებლები, სათამაშოები, ჰიანინო - ყველაფერი მათ განკარგულებაშია.

№5 მარო მაცაშვილის სახელობის ბაღი ვახსენეთ...

მესამე კორპუსის შიდა ეზო მეოცე საუკუნის დასაწყისის დამოუკიდებელი საქართველოს ისტორიის ერთ-ერთი თვალსაჩინო პერსონაჟის, ეროვნული გმირის, მონყალების დის, მარო მაცაშვილის სახელს ატარებს.

დეკორატიული მცენარეები, ჩრდილი, გრილი ნიავი, რკინის სკამები, წყლის შადრევანი, ყავა, ჩაი, სიგარეტი და პოეზია. აუდიო-პოეზიის სტენდი. ჩართავ, მოიჩვენებ ყურსასმენებს, ან გადმოწერ სპეციალურ აპს მობილურში და მოუსმენ. აი ეგრე მარტივად.

№6 ბოლო და ყველაზე საინტერესო - ვახისა და ღვინის ბიბლიოთეკა.

ხომ აღვნიშნე თავიდანვე, ეროვნულ ბიბლიოთეკაში ყველა ტიპის ადამიანი აღმოაჩენს თავისთვის საჭილოს-მეთქი. ჰოდა, აგერ, ბატონო, მშვენიერი დარბაზი, რბილი სავარძლებით და მაგიდებით, ყურნალებით, წიგნებით და კატალოგებით, კომპიუტერებითა და უკაბელო ინტერნეტით, შესანიშნავი ხედებით და, რაც მთავარია, განუმეორებელი ღვინით. პირდაპირ ბიბლიოთეკაში შეგიძლიათ, დააგემოვნოთ.

ONCE IN THE LIBRARY...

It is a long time that the National Parliamentary Library of Georgia became an attractive and prestigious gathering point for bookworms as well as persons interested in culture and art and tourists. Here, there are a lot of halls and corners, where people of any age and interest may find their diverting trace.

1 If you get to the National Library, make sure to go up to an exhibition hall located in the third administrative building

Due to the fact that anyone may hold an event or exhibition for free here at any time of the year, you may come across exhibits of various painters and receive pleasure. The Hall exhibits works of painters, sculptors and representatives of various fields of fine arts.

2 So far, the unique foyer of the first

building has not been opened

The ceiling of foyer is painted by outstanding Polish artist, Heinrich Hryniewski, and no one should visit the library without seeing it. Several months later, the foyer will be opened as the largest book museum in Caucasus.

3 “How would I arrange? – The respondent asks, it comes to life, - I would arrange the whole city by the punishment cell it will not be a punishment cell, in a common sense, it will be a suite punishment cell...”- Did you recall Erosi Manjgaladze’s monologue? Moreover, you read the whole sentence of a great actor in his voice, did not you?

Yes, the punishment cell-suite really operates in the library, the one Kejeradze dreamed of.

4 have not I mentioned so far that you have to visit the library with kids?

Here, there is a children's corner as well. As you enter the third building located in Maro Makashvili's garden, the staff of the library will amuse the kids in one small and cozy room – there are books, colorings, toys and the piano – everything for them.

5 We mentioned Maro Makashvili's Garden ...

The internal yard of the third building is named after one of the most remarkable characters of independent Georgia of the beginning of the 20th century, national heroine and a sister of mercy Maro Makashvili.

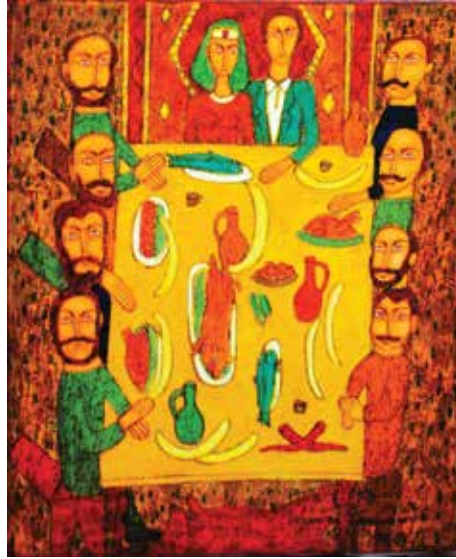
Ornamental plants, shade, a cool breeze, metal chairs, a fountain, coffee, tea, cigarettes and poetry. The stand of audio-poetry... You turn it on, fit the headphones, or download a special app on your cell phone and listen to it. That is all.

6 The last and the most interesting - Vine and Wine Library.

I have already mentioned that the National Library offers to all types of people find something interesting for themselves. So, here is a wonderful hall with soft chairs and tables,

magazines, books and catalogs, computers and wireless Internet, great views and, what is most important, a unique wine. You can try it in the library.

ლევან მოსიაშვილი

„ალიარებისთვის არასოდეს დავხატავ, დაქვეთებსაც გაფურბივარ. მე, უბრალოდ, ჩემთვის ვლიღინებ“

პროფესიით მეტყვევებ და რეჟისორმა ლევან მოსიაშვილმა საერთაშორისო ალიარება მხატვრობაში მოიპოვა. მისი შემოქმედების საიდუმლო კახურ ზეთთან არის დაკავშირებული. წარმატების მიზეზს კი მხატვარი ქართულ სულში ხედავს. ლევან მოსიაშვილი დღეს ჩვენი რესპონდენტია...

ლევან მოსიაშვილი: ფერწერაში პროფესიული განათლება არ მაქვს მიღებული. ეს, ეტყობა, სულის მონოდება იყო.

დავინწყით იმით, რომ დედ-მამით კახელი ვარ, წარმოშობით თელავიდან, კერძოდ - შილდიდან, იმ უძველესი მიწიდან, სადაც იშვა ფიროსმანი, ასევე, ჩვენი დიდი მეცნიერები, ხელოვანები, მომღერ-

ლები. ძალიან შემაყვარეს ჩემი დედუღეთი და მამუღეთი ჩემმა დიდმა მშობლებმა.

- მხატვრის ცხოვრება 1993 წლიდან დავიწყე. ჩემი მეგობრები ქვეყნის დასაცავად ავტომატებით წავიდნენ. ბევრი მათგანი უკან ვეღარ დაბრუნდა. მე კი ქვეყნის დაცვა ფუნჯებით ვცადე. შედეგი სახეზეა - მგონი, დღესაც ვიცავ, თუმცა, ოცი წლის დაგვიანებით.

მივდივარ სადღაც, უცხო ქვეყნებში. ჩიტვიტ ვარ, რომლებიც შემოდგომით მიფრინავენ და გაზაფხულზე ბრუნდებიან. მე ომს პროტესტი გამოვუცხადე. ძმათამკვლელ ომს ყოველთვის ვენინააღმდეგობოდი. არ ვარ პაციფისტი, ერთი ჩვეულებრივი თბილისელი კაცი ვარ, რომელსაც უზომოდ უყვარს თავისი სამშობლო, თავისი დედუღეთი და მამუღეთი - კახეთი; ის ემოცია და სიყვარული, რაც დამიდეს

საფუძვლად და მომყვება, ის ღვინის ფერები, ჩემში ნელ-ნელა პროფესიონალიზმად გარდაიქმნა. ასე მეუბნებიან, მაგარი ხარო. მე უი არ ვარ მაგარი, - თქვენ ხართ, რომ შემაყვარეთ, მაიძულეთ, რომ ასე ჩიტივით უკან ვბრუნდებოდე, მომქონდეს ეს ნახელავი, გეფერებოდეთ.

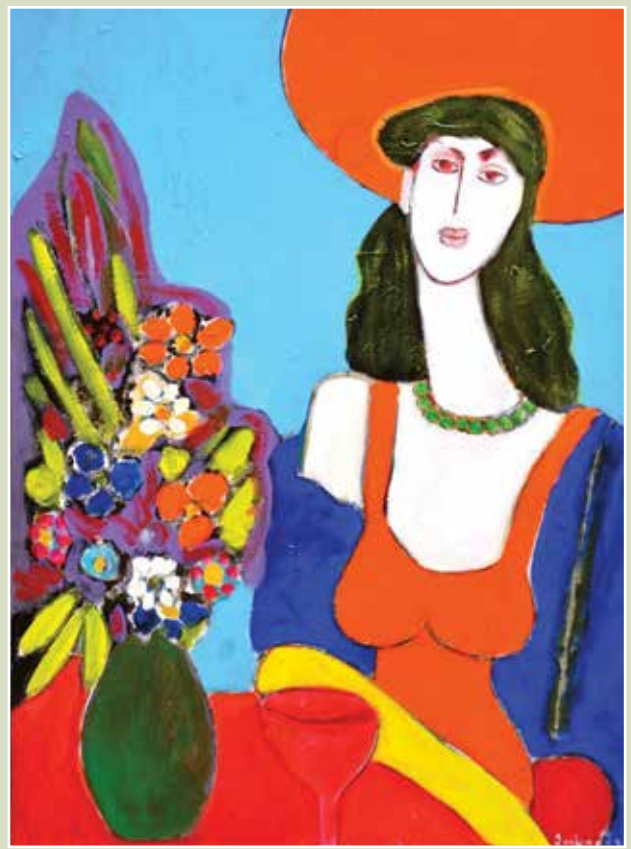
- 1998 წლამდე რამდენიმე საერთაშორისო ფესტივალში მომიწია მონაწილეობის მიღება. გაგიკვირდებათ, მაგრამ, სატყეო ფაქულტეტის დამთავრების შემდეგ მეორადი ფაქულტეტი - სარეჟისორო დავამთავრე, ბატონი გოგი თოდუაძის კლასი. რამდენიმე ფესტივალზე დამპატივეს, რომ მონაწილეობა მიმეღო დეკორაციის გაკეთებაში, რეჟისურის განხრით, მსახიობადაც. რამდენიმე სპექტაკლში ვითამაშე კიდევ. წარმატება ხვდა წილად ჩემს ქართულ ხელოვნებას. თან მიმქონდა ჩემი ნახატებიც - მაინტერესებდა, თუ რა ემოციას აღძრავდნენ ისინი.

1998 წელს თბილისის ძველ უბანში მოწყობილ ერთ-ერთ გამოფენაზე, ჩემი ხელოვნებით ძალიან დაინტერესდნენ ფრანგები. ისინი აღმოჩნდნენ საფრანგეთის საელჩოს წარმომადგენლები. ელჩმა რამდენიმე ნამუშევარს მოჰხვია ხელი და მითხრა: ლევან, შენში რაღაც იდუმალეებაა, ქართული სულიერება და საყრალური. მინდა, რომ ეს ყველაფერი საფრანგეთს ვანახო და გავაცნო. ამჟამად მარსელში საერთაშორისო კონკურსი ტარდება, ხომ არ გინდა, მასში მონაწილეობა მიიღო. ვენდე მის სიტყვას. გავატანე ნამუშევრები. ორი კვირის შემდეგ ჩემს ნახატებთან ერთად უკან დამიბრუნდა ჯილდო და 3 ალიარება: პირველი ადგილი, საპატიო დიპლომი და საფრანგეთის პრესის თასი. საფრანგეთის პრესამ ალიარა და უცბად აიტაცა ეს ყველაფერი. წერდნენ, რომ გამოჩნდა ახალი შაგალი, რომ ფიროსმანი გაცოცხლდა. ჩემთვის ეს დიდი სტიმული იყო, რომ მეხატა. როგორ გითხრა, ინტერვიუებით გათამამებული უფრო უცხოეთში ვარ, 1993 წლიდან მოყოლებული, ალბათ 50-ოდე კონკურსში მივიღე მონაწილეობა და მათგან ნახევარზე მეტი ალიარება მერგო წილად. მათ უამრავი გრანპრი, მიპატიყება, პერსონალური გა-

მოფენები და შეძენა, განვრცობა მოჰყვა - მე არ მიყვარს სიტყვა „გაყიდვა“.

- მტკივნეული მომენტია ჩემთვის, როდესაც მეუბნებიან: „ვყიდულობ“. მე მესმის, რომ ეს აუცილებლობით არის გამოწვეული. მაქვს რაღაცა პერიოდი ისეთი, რომ აღარ ვყიდი. მე მინდა, რომ შევქმნა კოლექცია, რომელიც საქართველოში, ჩემს სამშობლოში დარჩება. აღარ გავყიდი იმ კოლექციას. დაე, შთამომავლობამ განსაჯოს, ვინ ვიყავით ჩვენ.

- ვაშინგტონში, პენტაგონის ცენტრალურ ოფისში, პრადის ნაციონალურ მუზეუმში, ტრეტიაკოვის გალერეაში, საფრანგეთის უამრავ მერიაშია გამოფენილი ჩემი ნახატები, იტალიის პარლამენტის წევრებსაც აქვთ შეძენილი; ასევე, ვალერი მელაძეს, ირაკლი ფირცხალავას ჩემი ნამუშევარი დაბადების დღეზე მიართვეს; სელინ დიონს თავის პირად თვითმფრინავში აქვს ჩემი ნახატი გამოფენილი. უარგი ნამუშევრები უარგ ხალხთან მოხვდა, თუმცა, ზოგიერთმა მათგანმა ინკოგნიტოდ მოინდომა დარჩენა.

მინდა, ხაზი გავუსვა ერთ რამეს - უკვე იჩემებენ მოსიაშვილს, რუსები წერენ, მოსიაშვილი რუსიაო. რამდენჯერმე ასეთი უცნაური რამაც დაწერეს, რაც მე გავაპროტესტე: ლტოლვილებს საქართველოდან და, მოსიაშვილიც მოახვედრეს ამ სიაში, - თითქოს რუსეთმა შეუწყო ხელი მათი ხელოვნების განვითარებასა და განვრცობას. საფრანგეთი ცალკე იჩემებს. ახლა უკვე მიჭირს იმის თქმა, თუ ვისი ვარ. საბედნიეროდ, დღეს ფულით აღარ ვწყვეტ. 44 წლის ასაკში ვაღიარებ, რომ ხელოვანმა უნდა იცხოვრო ხელოვნებისთვის, იმ ძირისთვის, საიდანაც წამოხვედი და რისთვისაც ქმნი.

- სანკტ-პეტერბურგში, ერთ-ერთმა ცნობილმა ინდოელმა ბიზნესმენმა 18 ათას დოლარად შეიძინა ჩემი ნახატი. „სამსუნგის“ ოფისში, სამხრეთ კორეაშიც არის გამოფენილი ჩემი ნამუშევარი, ესტონეთის პარლამენტში. ბევრი ნამუშევარი მიმოფანტულია, რადგან, არ ვიცი, ვინ შეიძინა. ამას აკეთებენ და აკეთებდნენ მენეჯერები.

- თუ ვინ ვის გვერდით იფინება, ამას

სპეციალური ჟიური წყვეტს. ალბათ, ხედავენ ქართულ სულს და ეს მოსწონთ ჩემში. ძირი და საფუძველი ჩემს ხელოვნებას ტექნიკურადაც ქართული აქვს - ის საქართველოში დამუშავებული ზეთით იქმნება. ხოლო, ეს საკრალური და ეს უნივერსალური ისე მიჰყვება თან ამ ნამუშევრებს, თითქოს გეძახიან: „მოდი და მნახე! მოდი და შემაფასე! მოდი და შემიყვარე!“ როცა ვხედავთ ამ ნამუშევრებს თითქოს ნიკალა ცოცხლდება და გუდიაშვილი ცეკვავს. ელენე ახვლედიანის თბილისები მაგონდება ხანდახან. მე ყველა ჩემში ჩავდე და შევიყვარე. ერთი დიდი სუფრა გავშალე, ყველა დავლოცე და შემდეგ მათმა სულებმა თავისი საქმე ქნეს: ზოგმა ფერი მომცა, ზოგმა - ხაზი, ზოგმა კიდეც, ბატანივით სუფთა, უშფოთველი და უპრეტენზიო ჟღერადობა შესძინა ჩემს ნამუშევრებს. ეს სული და მოტივები თან გაჰყვება ჩემს ცხოვრებასა და შემოქმედებას. აღიარებისთვის არასოდეს დავხატავ, დაკვეთებსაც გავურბივარ. მე, უბრალოდ, ჩემთვის ვლილინებ.

LEVAN MOSIASHVILI

“I will never paint for recognition; I also avoid taking orders from customers. I just do it for myself..”

Levan Mosiashvili, a forester and director by profession, received international recognition in the field of painting. The secret of his works is connected to Kakhetian oil. The painter finds the reason of success in the Georgian spirit. Today, Mr. Levan Mosiashvili is our respondent..

Levan Mosiashvili: I have never received professional education in painting. Perhaps, it was a call from my sole.

My parents were from Kakheti region, in particular, from Telavi – Shilda, the ancient land where Pirosmani, our greatest scientists, artists and singers were born. My grandparents gave a rise to my love towards this place.

– My life of a painter started in 1993. My friends left for war. Many of them could not return. I tried to defend my country with brush. The result is seen – perhaps, I still continue pro-

tecting my country, however, twenty years have already passed.

I go to some foreign countries. I am like a bird, which leaves cold place in autumn and returns to the homeland in spring. I remonstrated against the war; I was always against the fratricidal war. I am not a pacifist, I am just an ordinary man from Tbilisi, who deeply loves his homeland and the place he was born – Kakheti; the emotion and love I was based on and follow me, and the colors of wine was gradually turned into a professionalism. It is said that I am sturdy, but I am not, because you made me fall in love and forced to be returning as a bird and bringing my work to you, to care about you.

By 1998, I had already participated in several international festivals. Surprisingly, after completing the faculty of the forestry I graduated the art of direction. I was in Mr. Gogi Todadze’s class. I have participated in several festivals and arranged decorations, carried out directing and acting. In addition, I have participated in some plays. My Georgian art has achieved success;

I was taking my paintings with me – I was interested in the emotions they would raise.

In 1998, on one of the exhibitions held in the old district of Tbilisi, French people got interested in my art. They turned out to be the representatives of the Embassy of France. The Ambassador took some of my paintings and said: “Levan, there is some kind of secrecy in you, Georgian spirit and sacred element. Now, an international competition is held in Marseilles, and he asked me if I wanted to participate in it. I relied on him and gave him my works. Two weeks later, I received an award and three recognitions along with my paintings – the first place, diploma of honor and the cup of the French press. The French press has quickly granted recognition. They were writing that a new Chagall was discovered and that Pirosmiani was alive. The

mentioned served as a huge motivation for me to paint. As I have already told you, I was more popular among foreign press. Since 1993, I have participated in about 50 competitions and gained recognition in more than half of them. The mentioned competitions were followed by numerous grand prizes, invitations, personal exhibitions and purchases and distributions – I do not like the word “selling”.

It is very hard for me when someone tells me – “I am buying your work”. I understand that the mentioned is due to necessity. I have some periods, when I do not sell any of my works. I

have a wish to make a collection, which will stay in my homeland, Georgia. I will not sell it. Let the offspring consider who we were.

My paintings are exhibited in Washington, Pentagon Headquarters, National Museum of Prague, Tretyakov Gallery, numerous city councils of France; they are purchased even by the members of the Parliament of Italy. Moreover, Valeri Meladze and Irakli Pirtskhalava have received my paintings as gifts on their birthdays. Celine Dione has exhibited my painting in her private airplane. Good works are in good people’s hands, however, some owners preferred to stay incognito.

I want to highlight one thing – some claim being Mosiashvili. Russians write that I am Russian. Several times they wrote that Russians promoted development and promotion of refugees from Georgia and Mosiashvili was in the mentioned list. Of course, I protested it! Now, it is hard for me to say who I belong to. Fortunately, today money does not decide it. In the age of 44 I admit that the artist should live for art, for the roots you come from and you create for.

One of the famous Indian businessmen purchased my painting for 18.000USD in St. Petersburg. My works are exhibited in “Samsung” office, also in South Korea and the Parliament of Estonia. A lot of paintings are scattered as I do not know who purchased them. This is and was made by managers.

The place of location of the painting is decided by special jury members. Perhaps, they see Georgian spirit in my paintings and like it. Technically, the root and the grounds of my art are Georgian – the paintings are made of oil from Georgia. The mentioned sacred and universal elements follow the works as if they are calling: “Come and see me! Come and evaluate me! Come and love me!” When we see these paintings, as if Nikala comes to life and Gudiashvili dances. Sometimes, I remember Elene Akhvlediani’s paintings of Tbilisi. I put all of them in me and fell in love with them. I laid down a huge table, blessed everyone and then their spirits made their jobs: some gave me the color, some – lines, some gave pure and placid look to my works. This sole and motivation will follow my life and work. “I will never paint for recognition; I also avoid taking orders from customers. I just do it for myself.”

გალერეა 27 GALLERY 27

„გალერეა 27“-მა, რომელიც სიონის 8 ნომერში, ქარვასლის ისტორიულ მუზეუმში მდებარეობს, ძალიან მცირე დროში მოახერხა ხელოვნებასა და ჩვენს ქვეყანაზე შეყვარებული ხალხის ყიდევ უფრო გაოცება და ჰატივისცემის მოპოვება. აქ წარმოდგენილი გამორჩეულად საინტერესო ქართველი ავტორების მიერ შექმნილი ხელნაკეთი ნივთები თავიანთი ხარისხითა და ინდივიდუალობით უკონკურენტოა დღევანდელ ბაზარზე.

გალერიის მფლობელი ნინო ყვავილაშვილი დიდი ყურადღებით არჩევს მაღაზიაში მისაღებად მოტანილ სუვენირებს, ყველა ნამუშევარი დამზადებულია საქართველოში, ქართული ტრადიციების გათვალისწინებითა და ჰატივისცემით. ნინოს მთავარი საზრუნავი ნამუშევრების ხარისხის კონტროლია.

– ყოველთვის მიყვარდა ხელნაკეთი ნამუშევრები და სუვენირები, ჯერ კიდევ მაშინ, როცა მხატვრობასთან არანაირი კავშირი არ მქონდა და სამხატვრო აკადემიაში არც ვაპირებდი ჩაბარებას, მე თვითონაც ვცდილობდი რაიმეს კეთებას - ხან გობელენის ქსოვას ვსწავლობდი, ხან ქარგვას.

მოგვიანებით, როცა აკადემიის ქსოვილების ფაქულ-

ტეტი დავამთავრე, დავაარსეთ ტექსტილის სახელოსნო, რომელშიც 5 მხატვარი გავერთიანდით. სახელოსნო „ლურჯი სახლი“, ანუ „LA MAISON BLEUE“. ს სახელოსნო უკვე 22 წელია არსებობს, აქ ძირითადად აბრეშუმზე ვმუშაობთ ბატიყის ტექნიკაში.

ამ ხნის განმავლობაში სულ მქონდა ინტერესი გამოყენებითი ხელოვნების სხვადასხვა სფეროს მიმართ, სახლში ბევრი საინტერესო ნიმუშიც მაქვს ქართული თუ უცხოური წარმოშობის, რადგან ბევრს ვმოგზაურობ და ვცდილობ ყველა ქვეყნიდან რაიმე ხელნაკეთი სუვენირი დამრჩეს სამახსოვროდ.

3 წლის წინ გაჩნდა იდეა ისტორიული ქარვასლის შენობის ქვედა სართულზე კომერციული სივრცის შექმნის, გადავწყვიტე გამომეყენებინა ეს შანსი და განმეხორციელებინა ჩემი იდეა - გამეხსნა ხელნაკეთი ნამუშევრების მაღაზია-გალერეა, სადაც ჩემი და ჩემი სახელოსნოს ნევრების, ასევე გა-

მოყენებითი ხელოვნების სფეროში მომუშავე სხვა მხატვრების ნამუშევრები იქნებოდა წარმოდგენილი.

2013 წლის აგვისტოდან „გალერეა 27“ - მა დაიწყო ფუნქციონირება.

გალერეას სულ რაღაც 27 კვ. მეტრი უკავია, აქედან მოდის სახელწოდებაც. მიუხედავად პატარა სივრცისა, აქ მრავალფეროვანი არჩევანია - აბრეშუმზე შესრულებული დეკორატიული პანოები, ხელით მოხატული თავსაფრები, ქუილთის ტექნიკით შესრულებული დეკორატიული ბალიშის პირები და ჩანთები, თექის თავსაფრები და სათამაშოები, ასევე ხის სათამაშოები და ჩარჩოები, აქსესუარები, სამკაული - მინანქრის ტექნიკით შესრულებული და ასევე მძივებით აწყობილი. ყველაფრის ჩამოთვლა შეუძლებელია.

გვაქვს გვერდი ფეისბუქში:

<https://www.facebook.com/Gallery-27-139667386241055/>, სადაც მაქსიმა-

ლურად ვცდილობთ წარმოვაჩინოთ ჩვენი ასორტიმენტი. ჩვენი გვერდი უკვე 4400 - ზე მეტ ადამიანს აქვს მოწონებული. ძალიან ხშირად ვღებულობთ კომპლიმენტს - რომ ჩვენი გალერეა განსხვავებულია ყველა დანარჩენი მსგავსი ტიპის მაღაზიებისა თუ გალერეებისგან. ამას ძალიან მარტივი ახსნა აქვს -

ჩვენი პრიორიტეტი ხარისხი და გემოვნებაა, არ მივდივართ კომპრომისზე.

ხშირად მესმის ზოგიერთი ავტორისგან, რომლის ნამუშევარსაც ამა თუ იმ მიზეზის გამო არ ვღებთ ჩვენთან გასაყიდად - ძალიან უარგად იყიდება და რატომ არ გინდათ თქვენთანაც რომ გაიყიდოს? ჩვენთვის მთავარი მარტო კომერციული ინტერესი არ არის, მიზეზი ერთია - არ აყმაყოფილებს იმ სტანდარტს, რაც ჩვენვე დავუწესეთ ჩვენს გალერეას.

შემოსული ადამიანი, ქართველი ან უცხოელი აღფრთოვანებას რომ გამოთქვამს და აღნიშნავს ჩვენს განსაკუთრებულობას - ეს ჩვენთვის ყველაზე დიდი სტიმულია.

Gallery 27

“Gallery 27”, which is located on the address Sioni Street #8, in the historic museum of “Karvasla”, has managed to surprise people being in love with art and our country and gained their respect. Particularly interesting handmade products of Georgian authors exhibited here are out of competition on today’s market due to their quality and individuality. G

The owner of the Gallery, Nino Kvavilashvili selects the souvenirs brought to the shop with great attention. All the works are made in Georgia, taking into consideration Georgian traditions. Nino’s main job is to control the quality of works.

I always loved the handmade works of art and souvenirs, even then, when I had nothing to do with painting and I was not going to enter the Academy of Arts. I was always trying to do something - sometimes I studied tapestry knitting, and sometimes embroidery.

Later, when I graduated from the Faculty of Textile at the Academy, I founded a textile workshop, which was joined by 5 artists. It is already 22 years that the workshop “Blue House” or “LA MAISON BLEUE” is operating; mainly, the works on silk in batik technique are carried out here.

During this time, I always had an interest towards various fields of applied arts; I have numerous interesting examples of Georgian as well as foreign origins. This is because I travel a lot and try to bring some handmade souvenirs from every country I visit.

3 years ago, there was an idea to arrange commercial space on the lower floor in the historic building of “Karvasla”. I decided to use this chance and implement my idea - open a shop-gallery of

handmade souvenirs, where the works made by me and members of my workshop as well as artists working in the field of applied art would be presented.

In August 2013, "Gallery 27" started operation.

The Gallery only covers 27 sq. meters, hence, the name comes from it. Despite the small space, here there is a wide variety of choice - decorative panels made on silk, hand-painted headscarf, decorative pillows and begs made with Quilt technique, headscarf and toys made of felt, as well as wooden toys and frames, accessories and jewelry – made from vitreous enamel and decorated with beads. It is impossible to list everything.

We have a Facebook page:

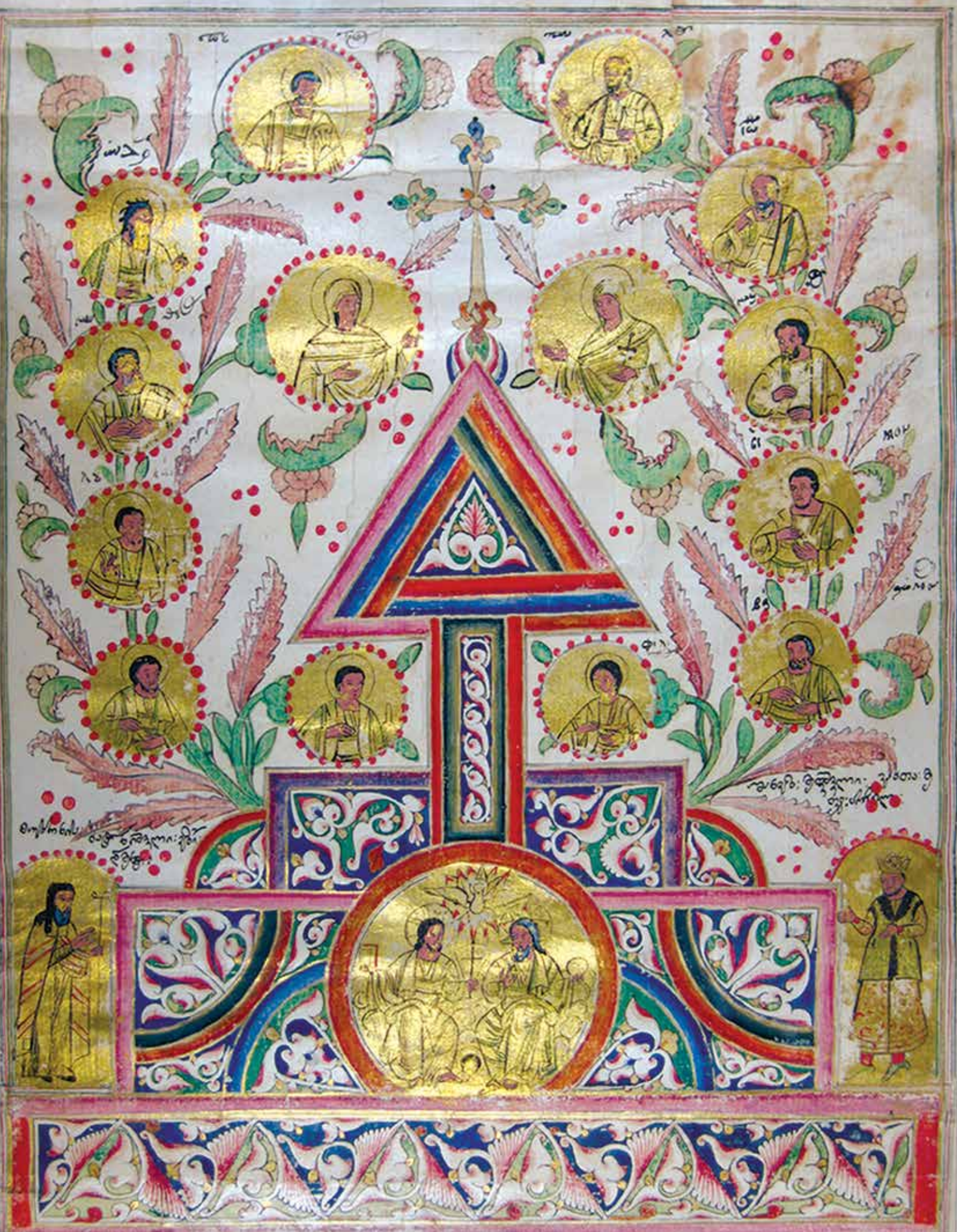
<https://www.facebook.com/Gallery-27-139667386241055/> where we do our best to introduce a wide range of products. More than 4400 people have already endorsed our page. Very often we get compliments - that our gallery is different from all similar type of shops and galleries. It has a very simple explanation -

Our priority is the quality and taste, we do not compromise.

I often hear from some authors, whose works are rejected to be exhibited for some reasons – “they are sold very well and why do not you want to sell them here?” Our main interest is not only commercial, there is only one reason – the work do not meet the standards we have, which is defined for our Gallery.

The people visiting our gallery, whether a foreigner or Georgian, expressing fascination and highlighting our peculiarity – this is the biggest incentive for us.

მოსახული ისტორიული დოკუმენტი

PAINTED HISTORIC DOCUMENTS

სპარსული ტექსტი ნაწერია შავი მელნით, ნასთალიყით; ინოვაციონითელი მელნით. ტექსტები ჩაწერილია წითელი და შავი მელნით ფაქიზად შესრულებულ, ორმხრივ ხაზოვან ჩარჩოში, რომელიც გადადის და გვერდის ნახევრამდეა მისული.

25

მეფე არჩილის მიერ სვეტიცხოველი-სათვის მტკვრის პირას მიცემული ჭალისა და მიწის შეწირულების საათაპე წიგნი

1670, 18 ივლისი

ხეც, Ad-1837(ქართულ-სპარსული)

ჯარგი ხარისხის, თხელი ქაღალდი, გრაგნილი: 208 ხ 208სმ; ტექსტის ზემოთ შესრულებულ მხატვრობას უშუალოდ ებმის II. ეფზე ხაზოვან ჩარჩოში შვეულად, შავი მელნით, ნასთალიყით ნაწერი სპარსული ტექსტი (დასაწყისში სინგურით სამი ქართული ასომთავრული ასოა თავზე ქარაგმით); ქართული ტექსტი ნაწერია შავი მელნით, XVII საუკუნის კალიგრაფიული მხედრულით; გრაგნილის V-ზე, ცალკე მოჩარჩობაში, ხვეული მხედრულით შესრულებული არჩილ მეფის დამტკიცება **ხელმწიფე(თ) ხელმწიფე არჩილ ვამტკიცებ, მეფე ნებითა ღთა.**

მხატვრობა I ეფზეხა შესრულებული(28 ხ 39სმ). დიდი ზომის კომპოზიცია ფაქიზად შესრულებული გრაფიკული ჩარჩოთია შემოსახლვრული. კომპოზიციის ქვედა ნაწილი საფეხუროვან პოსტამენტს წარმოადგენს, რომელიც ფერადოვანი მცენარეული ორნამენტითაა გაფორმებული. ზედა საფეხურების ცენტრში, მედალიონში (7,8სმ) გვერდიგვერდ მჯდომი მამა ღმერთი, იესო ქრისტე და მათ შორის სულიწმიდაა გამოსახული. მანდორლის თავზე აღმართულია ორნამენტული ვერტიკალური ღერძი, რომელიც ჯვრიან

Persian text is written in black ink, with Nastaliqi; innovative red ink. The texts are written in red and black ink, in gently designed linear two-sided frame.

25

Agape book of embankment to Svetitskhoveli on the bank of Mtkvari and donating the land.

July 18, 1670

Ad-1837(Georgian-Persian)

A thin paper of good quality, size: 208 x 208sm; the painting on the top of the text is connected to the Persian text made on the frame (in the beginning, there are three Georgian letters decorated in cinnabar, while tilde is used on the top); Georgian text is written in black ink, in calligraphic Mkhedruli of the XVII century; the seal of the King Vakhtang is presented on the frame: "The King of Kings, Archil asserts"

Big sized composition is framed in a carefully made graphic frame. The lower side of the composition represents stepped pedestal, which is decorated with colorful ornaments in the shape of plants. In the centre of the upper steps, in the medallion (7.8 cm), the God the Father and Jesus Christ and the Holy Spirit between them are illustrated. An ornamental vertical pillar, which has dagger triangle on the end, is erected on the head of Mmandorli. The internal and external parts of the composition are covered by plant wickerwork; the medallions in the stems illustrate Apostles and inscriptions; some figures are followed by the Greek inscriptions. In the middle, on both sides of the cross, there are two medallions on the golden background and they display the Virgin Mary.

On both sides of the pedestal, there are

სამკეთხედით ბოლოვდება. კომპოზიციის შიდა არე დაფარულია მცენარეული წნულებით, რომელთა ტეროებზე განთავსებულ მედალიონებში მოციქულთა მკერდამდე გამოსახულებებია ჩანერილი; ფიგურათა ნაწილს ბერძნული განმარტებითი ნაწერები ახლავს. ცენტრში, ჯვრის ორსავე მხარეს, ოქროს ფონზე ორი მედალიონია ღვთისშობლის გამოსახულებით.

პოსტამენტის აქით-იქით, ორი საქტიტორო გამოსახულებაა: მარცხნივ, სასულიერო პირის ფიგურის (3,8x6,5სმ) თავთან, ქალაღდის დაუფერავ ფონზე, შავი მელნით ნაწერი მხედრული განმარტებითი წარწერა - **მუხრანის: ბატონიშვილი: ყათალიყოში - დომენტი**, ხოლო მარჯვნივ გვირგვინოსანის გამოსახულებას (3x7სმ) ახლავს წარწერა - **შან(ა)ვაზ მეფიშვილი: ყახთა: მეფე: არჩილ**. საბუთზე გამოსახულია მეფე არჩილი (II, ყახეთის მეფე 1664-1675 წწ., <, იმერეთის _ 1661-1696 წწ-ში ხანგამოშვებით) და მისი ბიძა, ყათალიყოსი დომენტი III (1660-1675), ფიგურები ზემოდან ნახევარწრიული ჩარჩოებით შემოსაზღვრულ ოქროთი დაფერილ სწორკუთხა არეებზეა გამოსახული.

საბუთის გაფორმება აღმოსავლური და ევროპული მხატვრული ხერხების ერთგვარ ნარევის წარმოადგენს, მხატვრობის მდიდრულ იერს, მუქი ვარდისფერის, ლურჯის, ღია და მუქი მწვანის გამოყენებასთან ერთად, ოქროს უხვი ხმარებაც განაპირობებს.

გამოცემა: ფუთურიძე 1955: №133, 311-312 (ქართული და სპარსული ტექსტი / ქართული თარგმანი); კლდიაშვილი 2010: შავ-თეთრი ფოტო, დეტალი; სამართლის ძეგლები საქართველოში 2010: ფერადი ფოტო, ფრაგმენტი.

მეფე გიორგის მიერ სახლთუხუცეს რევაზ, ადამ, ზურაბ და დიმიტრი მალაქაძეებისათვის მიცემული სვეტიცხოვლის სახლთუხუცესობისთვის, მდივნობის, ქაღაგობის, ქართლ-ყახეთის შემოსავლის ოცისთვის და ციხისთვის მოურაობის წყაღობის სიგელი

1683, ქრისტეშობის 25

two images: on the left, above the head of the figure of a clergyman (3,8x6,5cm), on the clean background of the paper, there is an inscription made in black ink in Mkhedruli writing – The Prince of Mukhran, Catholicos Domenti. On the right, the image with the crown is followed by the inscription: The Son of the King Shanavaz, The King of Kakheti; Archil. The King Archil (II, the King of Kakheti, 1664-1675, Imereti 1661-1696) is illustrated on the document along with his uncle, Catholicos Domenti III (1660-1675). The figures are illustrated on the golden rectangular areas framed with semicircular frames.

The decoration of the document is made in Eastern and European painting techniques. The rich look of the painting is due to golden elements used along with dark pink, blue, dark and light green colors.

Publication: Puturidze 1955; #133, 311-312 (Georgian and Persian text / Georgian translation), Kldiashvili 2010: black and white photo, detail; The Monuments of Law in Georgia 2010: colored photo, fragment.

26

Certificate granted by the King Giorgi to Chamberlains Revaz, Zurab and Dimitri Magaladzes for carrying out chamberlain, secretary and preaching activities for Svetitskhoveli, and expressing the mercy for stewarding the administrative officials of Kartli-Kakheti, Tsikhistavi and Otsistavi.

1683

0193 თბილისი, მ. ალექსიძის 1/3. ტელ: 36 41 85

www.manuscript.ge

pr@maniscript.ac.ge

1/3 M. Aleksidze st., Tbilisi 0193. Tel: 36 41 85

წიბნის მუზეუმი

„რა დიდებული გამოფენაა, რა ძვირფასი, რა საყვარელი, იშვიათე იშვიათი, უკვდავზე - უკვდავი მასალებით სავსე, სასახელო, დიდათ სასახელო! უფრო შესანიშნავი იქნება - თუ ამ გამოფენით საძირკველი ჩაეყრება დიდ საქმეს, „მუდმივ გამოფენას“ - თბილისშივე, რა თქმა უნდა... გაუმარჯოს „მუდმივი გამოფენის იდეას“! - წერდა 1958 წლის 31 მაისს გალაკტიონ ტაბიძე რარიტეტული წიგნების ერთ-ერთ გამოფენაზე.

გიორგი ჯეჯელიძე იხსენებს, რომ წიგნის მუზეუმის იდეა რამდენიმე წლის წინ, აშშ-ში საქმიანი ვიზიტის დროს გაუჩნდა. იდეამ ფრთები მალე შეისხა. ჯავახიშვილის რეგიონში ყველაზე დიდი წიგნის მუზეუმი 5 თვეში ეროვნული ბიბლიოთეკის პირველ კორპუსში დაიდებს ბინას.

შენობა, რომელიც თავდაპირველად სათავადაზნაურო ბანკისთვის 1916 წელს აშენდა, მოგვიანებით კი ეროვნულ ბიბ-

ლიოთეკას გადაეცა, მთლიანად იქნება აღდგენილი რემონტის შემდეგ. დღეს აქ გამაგრებითი სამუშაოები მიდის. განახლდება ვენტილაცია, შეიქმნება ძველი წიგნებისთვის აუცილებელი კლიმატური პირობები. აღდება პოლონელი მხატვრის, ჰენრიხ ჰრინესკის მიერ მოხატული ფოიე, რომელიც პირველ კორპუსს ამშვენებს და რომელიც წიგნის მუზეუმის ნაწილი გახდება.

ქვეყნის სავიზიტო ბარათს უწოდებს მუზეუმს ეროვნული ბიბლიოთეკის გენერალური დირექტორი. მისი თქმით, აქ განთავსდება ყველა ის უნიკალური და იშვიათი გამოცემა, რომელიც ჩვენ გავაჩნია. პროექტი დავით ბეჟუაშვილის განათლების ფონდის, აშშ-ს ს აელჩოსა და საქართველოს ინდუსტრიული ჯგუფის მხარდაჭერით ხორციელდება. მხარეებმა შესაბამის დოკუმენტაციას ხელი უკვე მოაწერეს.

მუზეუმში მუდმივმოქმედ გამოფენაზე

MUSEUM OF BOOKS

«What a gorgeous exhibition, full of precious, lovely, rare, and immortal stories! Glorious! It will be much more remarkable if this exhibition lays down the foundation to a great work, “Permanent Exhibition” – in Tbilisi, of course... Long live “The idea of permanent exhibition!” – It was Galaktion Tabidze, who wrote this on May 31 of 1958 on one of the exhibitions of rare books.

Giorgi Kekelidze recalls that the idea of the museum of books was born several years ago, while he was on a business trip in the US. The idea was very soon generated. In 5 months period, the largest museum of books will be opened on the first floor of the National Museum.

The building, which was originally built in 1916 for the Royal Bank and later transferred into the National Library, will be completely restored after repairs. The construction works are ongoing. The ventilation system will be renewed

and climate conditions required for old books will be created. The foyer, painted by the Polish painter, Heinrich Hryniewski, will be restored. The mentioned painting is decorating the first building and it will become the part of the museum of books.

The General Director of the museum calls the museum the visiting card of the country. As he says, all the unique and rare publications existing in Georgia will be exhibited there. The project is carried out with the support of David Bezhuashvili’s Fund, US Embassy and Industrial Group of Georgia. The parties have already signed relevant documentations.

Permanent exhibition of the museum will illustrate the first Georgian printed book, Georgian-Italian dictionary published in Rome in 1629, “Davitni” published by the King Archil in Moscow, which has remained only 3-4 copies. The museum will also exhibit publications of Vakhtang VI – “Vepkhistkaosani” published

დამთავიერებელი ნახავს ისეთ გამოცემებს, როგორიცაა: პირველი ქართული ნაბეჭდი წიგნი, 1629 წელს რომში გამოცემული ქართულ-იტალიური ლექსიკონი, მოსკოვში არჩილ მეფის მიერ გამოცემული „დავითნი“, რომლის ტირაჟიდან სამი-ოთხი ეგზემპლარია შემორჩენილი; ვახტანგ VI-ის სტამბის გამოცემები - 1712 წელს გამოცემული „ვეფხისტყაოსანი“, 1709 წლის სახარება, ერეკლეს სტამბის წიგნები, საჩხერის რაიონ სოფელ წესში გამოცემული პირველი ქართული მინიატურული წიგნი „ღვთისმშობლის სავედრებელი“ და სხვა.

გარდა ამისა, ციფრულ ფორმატში გადაინაცვლებს და სენსორულ ეკრანებზე გამოსახება ყველა ძველი და იშვიათი წიგნი. გარდა ქართული გამოცემებისა, აქ თავს მოიყრის ბიბლიოთეკის რარიტეტულ საცავში დაცული მსოფლიოს უნიკალური და უძველესი წიგნები.

ასეთია, ამგალითად, „შინიონის ბიბლია“, რომელიც 192 გვერდიანია და 50X33 მმ-იანი. ეს პანაწინა, ლექსად დაწერილი ფრანგული „წმინდა ბიბლია“ ბიბლიოგრაფიული იშვიათობაა. ძველი და ახალი აღთქმა საგამომცემლო კონვოლუტია. თავფურცლის მონაცემების მიხედვით, ძველი აღთქმა დაბეჭდილია ჰაგაში 1759 წელს, ხოლო ახალი აღთქმა ბაზელში, იმავე წელს, გრაფინია ბრულის პატივსაცემად.

ბიბლია პროტესტანტი მინისტრის, ანტუან ჟურტის ბრძანებით დაიბეჭდა. პროტესტანტული შინაარსის გამო, წიგნი აკრძალული იყო საფრანგეთის კათოლიკური ეკლესიის მიერ. ამ მცირე ფორმატის აკრძალულ წიგნს ქალბატონები ადვილად მალავდნენ შინიონში და ამიტომ მას „შინიონის ბიბლიის“ სახელითაც მოიხსენიებენ.

გარდა ამისა, წიგნის მუზეუმში გამოიფინება 1455 წელს დაბეჭდილი გუტენბერგის ბიბლია, რომელიც მთელ მსოფლიოში ბიბლიოგრაფიულ იშვიათობას წარმოადგენს. სულ დაბეჭდილი 180 ეგზემპლარიდან 48-ტაა შემორჩენილი და ისიც - არასრული. თითოეული მათგანის ფასი 7-8 მილიონ დოლარამდე აღწევს.

წიგნის მუზეუმის მუდმივი ექსპოზიციის პარალელურად სისტემატურად მოეწყობა თემატური გამოფენები, როგორიცაა „ვეფხისტყაოსნის“, „დედა ენის“, მინიატურული წიგნების, „ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების“ წევრთა პირადი ბიბლიოთეკების ექსპოზიციები და სხვა ტიპის გამოფენები.

წიგნის მუზეუმი ღია იქნება ნებისმიერი დაინტერესებული მნახველისთვის. ის ძალიან მალე გახდება როგორც კულტურულ-საგანმანათლებლო ცენტრი, ასევე - კიდევ ერთი ლოკაცია თბილისის ტურისტულ რუკაზე.

in 1712, "The Gospel" of 1709, books published by Erekle printing house, "The prayer of Virgin Mary", which is the first Georgian miniature book printed in the village of Tsesi, Sachkhere region.

In addition, all old and rare books will be transformed into digital format and displayed on sensor screen. Beside Georgian publications, unique and ancient books from all around the world, which are kept in the depository of the library, will be exhibited in the museum.

The bible of Chignon is among the mentioned books. It has 192 pages and is 50X33mm in shape. This tiny, French Saint Bible written as a verse, represents bibliographic rarity. The Old and New Testament represent publication convolute. According to the data stated on the cover, the Old Testament is printed in the Hague in 1759, while the New Testament was published in Basel in the same year in honor of the countess Brullee. The Bible was printed by the order of the Protestant Minister, Antinie Kurt. Due to the protestant content of the book, it was pro-

hibited by the Catholic Church of France. The ladies could hide the book in their chignons due to its small size, and that is why, it was called "the Bible of Chignon".

In addition, the museum will exhibit Gutenberg Bible printed in 1455. The mentioned book represents a bibliographic rarity all around the world. Only 48 copies are left out of 180 printed ones and some of them are not complete. The price of each book amounts 7-8 million USD.

Along with the permanent exhibits of the museum, thematic exhibitions will be systematically held. For instance; exhibition of "Vepkhistaosani", Deda Ena", miniature books, expositions of private libraries of the Society for the Spreading of Literacy among Georgians and other types of exhibitions will be arranged.

The museum will be open to any interested viewer. Very soon it will become a cultural and educational center as well as one additional location for tourists on the map.

დიმიტრი გულისაშვილი

მადლობას ვუხდით ქეთევან გულისაშვილს, ხალხური რეწვის ოსტატს და ფესტივალის მუდმივ მონაწილეს, მამის, დიმიტრი გულისაშვილის ჩანაწერების მოწოდებისათვის.

დიმიტრი გულისაშვილი დაიბადა 1923 წლის 29 მაისს, 17 წლის ასაკში მოხალისედ ჩაენერა მეორე მსოფლიო ომის უარისკაცთა რიგებში. იბრძოდა ქერჩში, სტალინგრადთან, კურსკის რეალზე, ბელორუსიაში, პოლონეთში, გერმანიაში, მონაწილეობდა ბერლინის აღებაში.

სამშობლოში დაბრუნების შემდეგ დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, რის შემდეგაც ეწეოდა აქტიურ ჟურნალისტიკურ და პუბლიცისტურ მოღვაწეობას. გთავაზობთ რამოდენიმე ნაწყვეტს მისი სტატიიდან „ერის უელტურის სარკე“, რომელიც 70-იან წლებშია დაწერილი.

„დღეს საქართველოში გაზეთების ბუმი. ამბობენ, ორასს გადააჭარბაო. უკონა ისე არ მიიწერება, ერთ-ერთი ახალი გაზეთი არ შეემატოს ქართულ პრესას. გაზეთს გამოსცემს თითქმის ყველა პოლიტიკური პარტია, საზოგადოებრივი ორგანიზაცია, სასწავლებელი, კოოპერატივი თუ

ასოციაცია, დაინტერესებული „ბიზნესმენი“... ეს თავისთავად ცუდი როდია. გაზეთების სიუხვე, მათი პოლიტიკური მიმართულებისა და ინტერესების სხვადასხვაობა იმას მიგვანიშნებს, რომ ჩვნი ერი 70-იანი საღათას ძილისგან გამოფხიზლდა, ხალხს უამრავი პრობლემა და ეროვნული საზრუ-

ნავი გაუჩნდა, გამოუვალი მდგომარეობიდან გამოსავალს ეძებს.

გაზეთების ფურცლებზე გამოჩნდა ბევრი ნიჭიერი რედაქტორი, ავტორი, რომელთა ჟურნალისტურ უნარზე ადრე წარმოდგენაც არ გვქონდა, ან ვფიქრობდით, - მჭადში ნახშირს ვერ გაარჩევსო. ახლა კი ცხადი ხდება, რომ „წითელი პრესისათვის“ ისინი „სხვაგვარად მოაზროვნენი“ იყვნენ, ამიტომაც იმათი „თავისუფალი ხმა“ სარედაქციო კალათებში იყრებოდა. ცენზურის გაუქმებამ, პრესისა და მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა ერთპარტიული „მზრუნველობისაგან“ განთავისუფლებამ, პრესის შესახებ კანონის გამოცემამ, ბევრ ქართველს თუ რესპუბლიკაში მცხოვრებ სხვა ეროვნების საღად მოაზროვნე ადამიანს კალამი ააღებინა. ჩემი ხანგრძლივი ჟურნალისტური მოღვაწეობის მანძილზე არ მახსოვს, ხალხის სამსჯავროზე ამდენი საჭირობოროტო საკითხი და პრობლემა გამოეტანოთ, საქმიანი წინადადება წამოეყენებინოთ.

მთავარი და ნიშანდობლივი კი ის არის, რომ ამ საინტერესო საგაზეთო მასალების ავტორები არიან ახალგაზრდა ჟურნალისტები. ყველას რატაცა აწუხებს, რატაცას გვთავაზობს, ზოგს ახალს, ზოგსაც მივიწყებულს და ოდესღაც მავან ძლიერთაგან ტაბუდადებულსა და აკრძალულს იხსენებს, რაც, ავტორის აზრით, დღევანდელ ჩვენს სინამდვილეში სასიკეთოდ წაადგება საქართველოს, დაგვეხმარება იმ კოტატიტარულ-დიქტატორული დოგმებისა და იდეალიზირებული შტამების დაძლევა-ამოძირკვაში, რასაც შვიდი ათეული წლის მანძილზე ტვინში, გონებაში, ცნობიერებაში გვიჭედავდნენ ცხოვრებისეული მდორე მდინარის ზედაპირზე წამოტივტივებული პარტიული ფუნქციონერები.

დღევანდელი ჩვენი გაზეთები ერთმანეთისგან განსხვავდებიან პოლიტიკური მიმართულებით, თემატიკით, ტექნიკური გაფორმებითა თუ გამოცემის ტექნოლოგიით, ფორმითა და მოცულობით; ექსპერიმენტული ფერადი გაზეთებიც კი ვიხილეთ. სახელწოდებებს აღარ იკითხავთ? ზოგი ნუსხურით არის ჩაქარავებული,

ზოგიც - ხეცურით, თანამედროვე მხედრული ანბანით გაფორმებულსაც შეხვდებით, მაგრამ... თვალები ტექსტონებში უნდა ჩაინყალოთ, ეგებ ამ სიტყვის მნიშვნელობა გავიგოთ. რაც მთავარია, ასო ასოს არა ჰგავს, არც არავინ იცავს მისი წერის კანონებს, ისეა არეულ-დარეული ვერ გაიგებ რომელი ასო ხაზზე იწერება, რომელი - ხაზზევით თუ ხაზქვევით. ერთ-ერთი უძველესი, უნიკალური ქართული დამწერლობა, ამითაც განსხვავდება მსოფლიოში ამჟამად არსებული დანარჩენი ცამეტი და-

მწერლობისაგან.

ყველა ამ მრავალსახოვან გამოცემას ერთი საერთო ნიშანიც აქვს: სხვადასხვა ჟურნალისტურ „ჰამქარში“ შექმნილი მრავალქანროვანი საგაზეთო მასალები ისე ჰგავს ერთმანეთს, თითქოს ერთი კაცის ნახელავიაო: ყველაში ერთნაირი ენობ-

რივი, სტილისტიკური შეცდომებია, სავსეა რუსული ჯალაბებით, ყველგან ერთნაირი სიჯიუტით არღვევენ ქართული ენის მართლწერის ნორმებს. და თუ სადმე წააწყდები თავანჯარა, მსუყე ქართულით დაწერილ მასალას, თითქოს ჯანდიან ამინდში მზეს გამოენათებინოს, ისე გინათდება ქართველ ჯაცს სული.”

2. „ვაგლახ, სამწუხარო და სავალალოა დღევანდელი დამოკიდებულება არღვიან-ღალიანი ქართული ენის მიმართ. არ მინდა ვიფიქრო, რომ ზოგიერთ გაზეთს რედაქტორობს შემთხვევითი პიროვნება, რომლისთვისაც სულ ერთია ჩვენი სათაყვანებელი, საუკუნეთა მანძილზე მრავალ თაობათა მიერ ნასათუთარ-ნაამაგარი სწორუპოვარი ქართული ენა...”

მშობლიური ქართული ენა ჯარგად რომ ვისწავლოთ, სწორად ვწეროთ და ვიმეტყველოთ, საჭიროა საფუძვლიანად დავეუფლოთ საცნობარო ლიტერატურის - ლექსიკონების ხმარება-გამოყენების კულტურას.”

3. „მართალია, დღეს საქართველოში არამყარი პოლიტიკური და ეკონომიკური ვითარებაა და შესაძლოა ზოგმა სულმოკლემ გვიჩიუნოს - ქრისტეს მეორედ მოსვლაა, რა ენის სინდინდისათვის ზრუნვა აგიტყდათო, მაგრამ იმასაც ნუ დავივიწყებთ, რომ ცხოვრებაში არის ისეთი კატეგორიებიც, რომლებიც მარადიულია, უკვდავია, ზენაარის ჯანონზომიერებებს ექვემდებარებიან. ეს უპირველეს ყოვლისა, ეხება ერს, ენას, მამულს, ჩვენს სახელმწიფოებრიობას, რამეთუ დანარჩენი ყველაფერი წარმავალია - ადამიანებიც, მთავრობებიც, პარტიებიც, ამბიციებიცა და წუთიერი ვნებებიც... ხალხი კი რჩება, ხალხს სჭირდება ენა, სამშობლო და სარწმუნოება, მის ხელშია ენისა და სამშობლოს სარწმუნოების დაგარჩენის ბედი!

ამიტომ ქართული ენა არ უნდა წახდეს!

ქართველი არ უნდა დაეცეს!”

დიმიტრი გულისაშვილი

DIMITRI GULISASHVILI

We want to thank Ms. Ketevan Gulisashvili, a master of folk craftwork and a permanent participant of the festival for provision of Dimitri Gulisashvili's records.

Dimitri Gulisashvili was born on May 29 of 1923. At the age of 17, he joined the volunteer soldiers of the World War II. He fought in Kerch, near Stalingrad, Kursk, Belarus, Poland, Germany and participated in conquering of Germany. After returning home, he graduated Tbilisi State University. Later, he carried journalistic and publication activities. Below, you can see some extracts from his article "The Mirror of Nation's Culture"

"Today, there is a boom of newspapers in Georgia. They exceeded two hundred. A week will not pass and the new newspaper is released. Nearly all political parties, civil society organizations, educational institutions, cooperatives, associations and interested businessmen issue the newspaper..." This is not bad. Their number, political directions and diversity of interests suggest that our nation had woken up from the 70s; people have numerous problems and concerns and they are searching for the way out from the impasse.

Many talented editors and authors have appeared on the pages of the newspaper, we knew nothing about their skills in journalism, or we thought that they had no skills in the mentioned field. Now, it is obvious that they "thought differently" for "the red press", therefore, their "independent voice" was transferred to the edi-

torial basket. Abolishment of censorship and escaping from a single-party "care" made smart Georgians as well as people of other nationalities residing in the republic to take pens. In the course of my long-term journalistic activities, I have never seen so many concerns and problems displayed to people for judgment, so many business proposals that were put forward.

The main and the most important thing is that the authors of these interesting newspaper materials are young journalist. Everybody are concerned by something, they offer some things, some refer to new, already forgotten and tabooed and prohibited issues, which, in authors' opinion, will benefit Georgia, will assist us to overcome and eliminate totalizatarial and dictatorial dogmas and idealized views, which were dictated to us during seven decades by party operations.

Our current newspapers differ from each other in terms of political views, theme, technical specifications and publication technologies, shape and volume; we have even seen colorful experimental newspapers. Won't you ask their names? Some are written in Nuskhuri, some in Khutsuri or in modern alphabet, but... You have to sink in the dictionary to understand the meaning of some words. What is most important, the letter does not look like a letter, and nobody obeys the rules of writing; they are so mixed that you cannot guess which letter shall be written on the line, and which one below or above the line; the mentioned differs one of the ancient and unique Georgian writing from the rest 13 writings.

All these diverse publications have one common characteristic: multi-genre newspaper materials drafted in various journalistic "circles" are so similar to each other that one might think that the author is the same person: you can find the same linguistic and stylistic errors, they are full of words of Russian origins, and the spelling norms are breached everywhere in the same way. And if one comes across material written in a pure Georgian language, the sole of a Georgian man lights up as if the sun rises in a foggy weather."

2. "Present attitude towards Georgian language is sad and sorrowful. I do not want to think that some newspapers are edited by randomly selected persons, who do not care about our iconic Georgian language maintained by numerous generations for centuries... In order to sufficiently study the native language, speak and write correctly, it is important to learn application of dictionaries"

3. Although there is unstable political and economical situation in Georgia and some may say that the Second Advent of Christ is close and there is no time to worry about the language, we should not forget that there are some things in our lives, which are eternal, immortal and is subject to celestial regularity. This, first of all, is related to nation, language, the homeland, our nationality, as the rest things are not permanent – humans, governments, parties, ambitions and a minute of passion... But people remain; they need language, homeland and religion; it is in their hand to preserve the language, homeland and the religion!" Georgian must not fail!"

Dimitri Gulisashvili

ფესტივალი FOLK FESTIVAL

არტ-გენი • ART-GENE

JULY 10-17 ივლისი

თბილისის ეთნოგრაფიული მუზეუმი
TBILISI ETHNOGRAPHIC MUSEUM

2016

28 ივნისი - ბოლნისი
1 ივლისი - სურამი
3 ივლისი - ქობულეთი

WWW.ARTGENI.GE

პროგრამა 2016 ეთნოგრაფიული მუზეუმი

10 ივლისი

12:00-18:00 რეჟის და თანამედროვე ხელოვნების გამოფანები;
18:00-21:30 ფოლკლორი:სამცხე-ჯავახეთი,სამეგრელო;
20:30 საქართველოს სახალგაფო პანორამის თეატრი სპექტაკლი „სტამარ მასპინძელი“;
21:30 დასკვნითი ჟღერები „სუნიშვილები“;

11 ივლისი

12:00-19:00 რეჟის და თანამედროვე ხელოვნების გამოფანები;
19:00-22:00 ფოლკლორი: შიდა ქართლი,სვანეთი;
22:00 დასკვნითი ჟღერები: „გამოუვალთ მღვრომაროუა“

12 ივლისი

12:00-19:00 რეჟის და თანამედროვე ხელოვნების გამოფანები;
19:00-22:00 ფოლკლორი: გურია,მცხეთა მთიანეთი;
22:00 დასკვნითი ჟღერები: „შავაროსები“, „ჩვენებურები“

13 ივლისი

12:00-19:00 რეჟის და თანამედროვე ხელოვნების გამოფანები;
19:00-22:00 ფოლკლორი: ქვემო ქართლი,ლაჩხუმი;
22:00 დასკვნითი ჟღერები: „რეგიონი“

14 ივლისი

12:00-19:00 რეჟის და თანამედროვე ხელოვნების გამოფანები;
19:00-22:00 ფოლკლორი: იმერეთი;
22:00 დასკვნითი ჟღერები: როზი ჟუნიანიძე „აუბსაიღარი“

15 ივლისი

12:00-19:00 რეჟის და თანამედროვე ხელოვნების გამოფანები;
19:00-22:00 ფოლკლორი: ახეთი,პანისი,თუშეთი, აფხაეთის ღლა;
22:00 დასკვნითი ჟღერები: „ფრანი“

16 ივლისი

12:00-19:00 რეჟის და თანამედროვე ხელოვნების გამოფანები;
19:00-22:00 ფოლკლორი: აჭარა;
22:00 დასკვნითი ჟღერები: ნინო ქათამაძე „ინსაითი“

17 ივლისი

12:00-19:00 რეჟის და თანამედროვე ხელოვნების გამოფანები;
19:00-22:00 ფოლკლორი: რაჭა,ფოთი;
22:00 დასკვნითი ჟღერები: ნიუ ღინსაშიძე „პპა“

10 JULY

12:00 -18:00 FOLK CRAFTS AND CONTEMPORARY ART EXHIBITIONS;
18:00-21:30 FOLKLORE: SAMTSKHE-JAVAKHETI, SAMEGRELO;
20:30 GEORGIAN STATE PANTOMIME THEATRE VAZHA-PHAVELA
POEM "HOST AND GUEST", DAIRECTED BY AMIRAN SHALIKASHVILI;
22:00 THE FINAL CONCERT "SUKHISHVILEBI";

11 JULY

12:00 -19:00 FOLK CRAFTS AND CONTEMPORARY ART EXHIBITIONS;
19:00-22:00 FOLKLORE: SHIDA KARTLI, SVANETI;
22:00 THE FINAL CONCERT "GAMOVALI MDGOMAREOBA"

12 JULY

12:00 -19:00 FOLK CRAFTS AND CONTEMPORARY ART EXHIBITIONS;
19:00-22:00 FOLKLORE: GURIA, MTSKHETA MTIANETI;
22:00 THE FINAL CONCERT "SHAVPAROSNEBI" "CHVENEUREBI"

13 JULY

12:00 -19:00 FOLK CRAFTS AND CONTEMPORARY ART EXHIBITIONS;
19:00-22:00 FOLKLORE: KVEMO KARTLI, LECHKHOUMI;
22:00 THE FINAL CONCERT "REGGAEON"

14 JULY

12:00 -19:00 FOLK CRAFTS AND CONTEMPORARY ART EXHIBITIONS;
19:00-22:00 FOLKLORE: IMERETI;
22:00 THE FINAL CONCERT: ROBI KUKHIANIDZE "OUTSIDER"

15 JULY

12:00 -19:00 FOLK CRAFTS AND CONTEMPORARY ART EXHIBITIONS;
19:00-22:00 FOLKLORE: KASPI, PANKISI, TUSHETI, ABKHAZIAN DAY;
22:00 THE FINAL CONCERT "FRANI"

16 JULY

12:00 -19:00 FOLK CRAFTS AND CONTEMPORARY ART EXHIBITIONS;
19:00-22:00 FOLKLORE: ADJARA;
22:00 THE FINAL CONCERT NINO KATAMADZE, "INSIGHT"

17 JULY

12:00 -19:00 FOLK CRAFTS AND CONTEMPORARY ART EXHIBITIONS;
19:00-22:00 FOLKLORE: RACHA, POTI;
22:00 THE FINAL CONCERT NIAZ DIASAMIDZE"33A"

ARTGENE

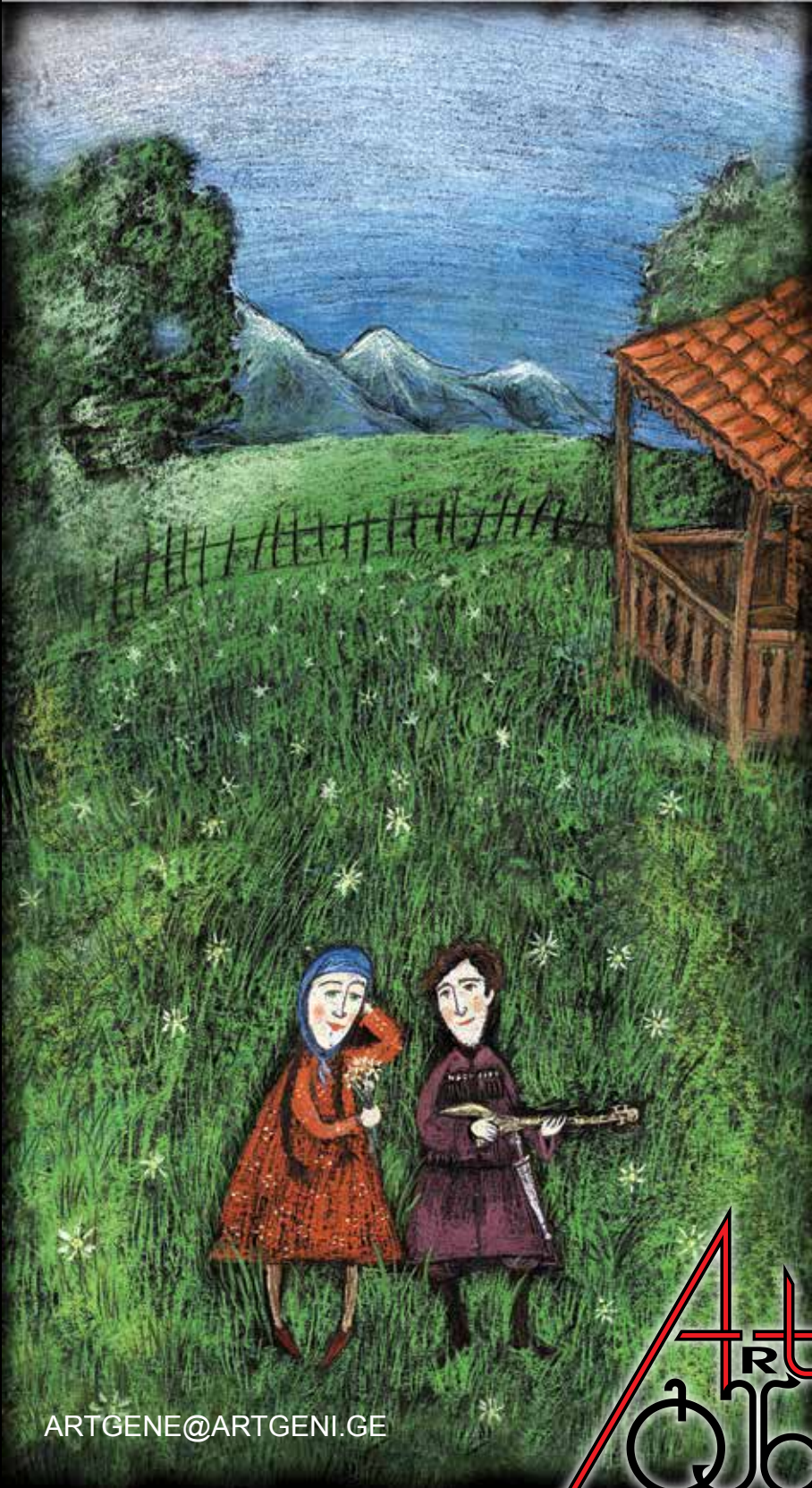

საქართველოს პარლამენტის
ქრონიკის ბიბლიოთეკა

ქრული გამომცემლია საქართველოს პარლამენტის
ეროვნული ბიბლიოთეკის ფინანსური მხარდაჭერით

თიბისი ბანკი
TBC BANK

ARTGENE@ARTGENI.GE

WWW.ARTGENI.GE

